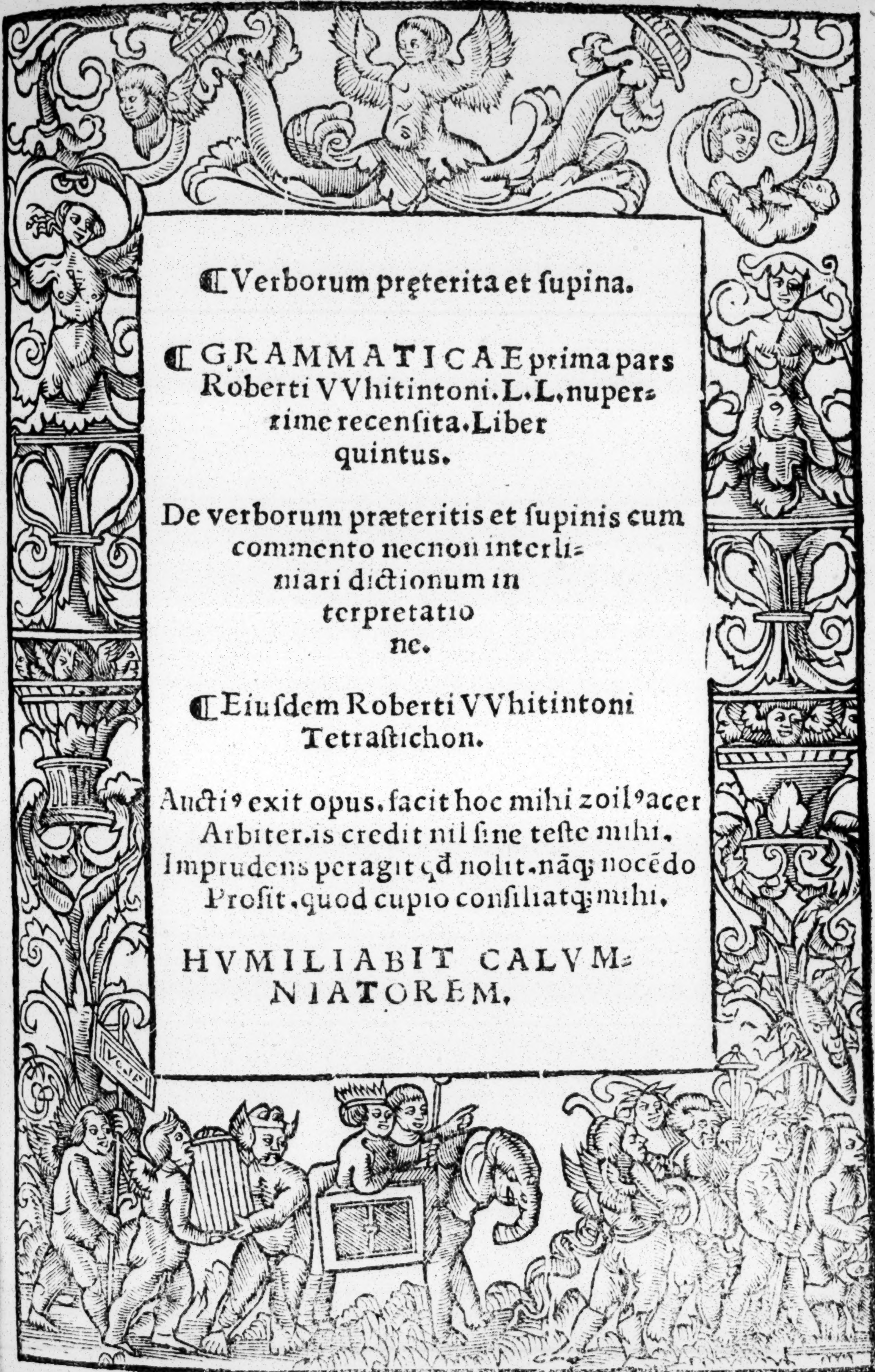

Verborum preterita et supina.

GRAMMATICAE prima pars Roberti VVhitintoni. L. L. nuperrime recensita. Liber quintus.

De verborum præteritis et supinis cum commento necnon interliniari dictionum interpretatione.

Eiusdem Roberti VVhitintoni Tetrastichon.

Auctiꝰ exit opus. facit hoc mihi zoilꝰ acer
Arbiter. is credit nil sine teste mihi.
Imprudens peragit q̄d nolit. nāq; nocēdo
Prosit. quod cupio consiliatq; mihi.

HVMILIABIT CALVMNIATOREM.

Candidis lectoribus, Sal.

GRAMMATICAE æditiones certatim (tanq̃ in olympiaco puluere) ostentare cõtendunt huius æui cõplures: alius tamen alio more, suo quisq; innitẽs iudicio: alium contempsisse videtur. Hic autẽ breuitati anxie nimium astrictus: (vt videatur cõtractior) fatidicę Themis oraculo nõ minus abstrusa. excudere certat. Ille vero obsoletorum affectator, inusitatam superlectilẽ (vt locupletatior censeatur) ferrugineo (velut matris Euandri) apparatu. obfusciora elicere nititur. Itaq; dum populari auræ captãdæ vela plus iusto turgida protẽdunt. fit vt vel nimiæ angustiæ vadis: vel vastę profusitatis abysso illidantur importuni. Vnde nos mediocritatem complectentes (vt quem cautiorẽ aliena efficiunt pericula) prurientibus auribus neoterica, et exotica relinquẽtes oblectamẽta: istiusmodi Circes cãtilenis (vt nõ incautus Vlisses) aures obturãtes: mediũ iter tutius tenere potius elegimus. Neq; si penes alios, ampullata emũctæ naris effulgeat gl'ia, pensi quicq̃ habemus: dũmodo studiose publi vtilitati, a nobis (vt cunq;) cõsulatur. Quare post varios hybernarum procellarũ turbines, quędam lacera et detrita (typographorum incuria facta) resarsimus: quędam etiam noua (ex consulto) addẽda curauimus. Qđ si solito auctior paulo videat cuipiam. In causa fuit quorũdã criticorũ momorum latratus: qui sine authorũ testimonio, nihil (licet a pollinis oraculo nõ min⁹ verũ) nobis credere ĩ animũ inducãt. Neq; me pterire possit: q̃ lyncei i nostris carpendis esse solent. At discant velim prius vel sua (cultius) ędere: q̃ aliena male taxẽt. ne male audiant. Authorũ (et probatorũ quidẽ) inseruimus nõ modo testimonia vbi enucleatione opus est. sed etiam annotatiunculas de ijs quæ rara, et minus vsitata iudicãtur. Postremo ne te fugiat velim candide lector, quoties hæc & similia verba intulero. Legitur, lectum est, repertũ est, raro. &c. Parce et nisi in magno opere vix imitanda censeo. Vale.

LIBER QVINTVS PRIMAE PARTIS GRAMMATICAE VVITINTONI.

De verborum præteritis.

Prima coniugatio.

coniugationis. Vt amo.amas.amaui.

PRæteritum primæ formando ex as facit aui.

Exceptio.

to forbed or let. to crakke/or barste. to rubbe. to shyne.
vt vetui. crepui. fricui. micui.

Sed dat ui vetat, et crepat, atq; fricare micoq;.

to thondre to tame. to lye in bed. to cut. to sounde. to bynde.
tonui. domui. cubui. secui. sonui. nexui.

Atq; tonare domo cubat et seco, sic sono nexo.

to foolde. to kyll/or sleye verbis predictis.
plicui. necui .s. sunt.

Et plicat atq; neco. Tamen ex ijs lecta per aui.

Quædam apud authores poteris reperire probatos.

Annotatio.

Quedã ex iis apud authores leguntur etiam in aui: licet rarius. Persi. Excepto si quid masuri rubrica Vetauit. Cicero de orato. Nihil sane ad rẽ pertinet, nisi qua i re discrepauit ab Antonii diuisione. Catullus in Egnatiũ Et dens hibera defricatus vrina. tanq̃ a fricaui ductum. Horatius in odis. Intonata fluctibus. a tonaui. Florus per regulam dixit. Copias eius domauerunt. Apuleius. vi. meta. Europã tauro supercubasse dicit. Hierony. in Ezechiele. ca. xviij. Quare mať tua leaena inter leones cubauit. Apulei⁹ pri. meta. Presecata gula. a presecaui. Manili. li. v. Aura per extremas resonauit flebile ripas. Hora. Magna sonaturum des nois huius honorẽ. a sonaui. Seneca de cõsola. ad Albinam Ad sũmam emicaturus. ab emicaui Suetoni. in Cesa. Ne ancipiti quidem vnq̃ fortuna preter bis dimicauit. Plini⁹. Aegiptii naues plicatiles humeris trãsferũt a plicaui plicatũ ductum. Priscia. cum Diomede dicit. necatus ferro. nectus alia vi peremptus. Sed differẽtia sepe cõfunditur. Sueto. in tyberio. Hostes fame necaui. Cicero apd̃ Macrobi. saturnaliũ. lib. iiij. ca. iij. flammam ex lignis viridibus factam: atq; ibi inclusum fumo necatum. Ualerius. maxi. li. vi. viros suos veneno necauerat. Quitilia. fame necatus dixit. Cicero. Enectus siti Tantalus. Horatius. Bos est enectus arando.

Vetauit. Discrepauit Defricatus Intonatus Domaui. Cubaui Secaui. Sonaui Micaui. Dimicaui Plicaui Necaui Necatus Nectus

to multiplye. to double. to make thre foolde. as moche.
Vt multiplico/aui. duplico/aui. triplico/aui. .i. compositum.

Aui præterito plico dat cum nomine iunctum.

¶ ROBERTI VVHITINTONI. L. L.

Candidis lectoribus, Sal.

GRAMMATICAE æditiones certatim (tanq̃
olympiaco puluere) ostentare cõtendunt huius
cõplures: alius tamen alio more, suo cuiq̃

iudic
anxie
Then
le ve
locup
dri) a
lari a
vt vel
illida
ctent
rient
ctamẽ
ses) a
gimu
geat
vtilit
hybe
trita(
etiam
aucti
ticor
nihil(
re ĩ a
stris c
(culti
thorũ
nia vb
de ijs
te fug

NOTE

This volume

tight binding an

effort has been

duce the centres

result in

acad
microform

ba intuiero. Legitur, lectum est, repertũ est, raro. &c.
ce et nisi in magno opere vix imitanda censeo. Val

De verborum præteritis.

Prima coniugatio.

coniugationis. Vt amo. amas. amaui.

...he has a very
...and while every
...n made to repro-
...res, force would
...in damage

...ersi. Vetauit;
...ad rē Discrepaui
...atiū Defricatus
...dis. Intonatus
...oma Domaui.
...y. in Cubaui
...lei⁹ Secaui.
...s re Sonaui
...rē. a Micaui.
...ica- Dimicaui
...ica- Plicaui
...catū Necaui
...em- Necatus
...neca Nectus
...Prri-
...tros
...s sict

...demic
...orms

to multiplye. to double. as moche.
multiplico/aui. duplico/aui. triplico/aui. .i. compositum.
Aui preterito plico dat cum nomine iunctum.

Candidis lectoribus. Sal.

GRAMMATICAE æditiones certatim (tanq̄ in olympiaco puluere) ostentare cōtendunt huius æui cōplures: alius tamen alio more, suo quisq; innitēs iudicio: alium contempsisse videtur. Hic autē breuitati anxie nimium astrictus: (vt videatur cōtractior) fatidicę Themis oraculo nō minus abstrusa. excudere certat. Ille vero obsoletorꝝ affectator, inusitatam superlectilē (vt locupletatior censeatur) ferrugineo (velut matris Euādri) apparatu. obfusciora elicere nititur. Itaq; dum populari auræ captādæ vela plus iusto turgida protēdunt. fit vt vel nimiæ angustiæ vadis: vel vastę profusitatis abysso illidantur importuni. Vnde nos mediocritatem complectentes (vt quem cautiorē aliena efficiunt pericula) prurientibus auribus neoterica, et exotica relinquētes oblectamēta: istiusmodi Circes cātilenis (vt nō incautus Vlisses) aures obturātes: mediū iter tutius tenere potius elegimus. Neq; si penes alios, ampullata emūctæ naris effulgeat gl'ia, pensi quicq̄ habemus: dūmodo studiose publi vtilitati, a nobis (vt cunq;) cōsulatur. Quare post varios hybernarum procellarū turbines, quędam lacera et detrita (typographorum incuria facta) resarsimus: quędam etiam noua (ex consulto) addēda curauimus. Qđ si solito auctior paulo videat cuipiam. In causa fuit quorūdā criticorū momorum latratus: qui sine authorū testimonio, nihil (licet apollinis oraculo nō minꝰ verū) nobis credere i animū inducāt. Neq; me pterire possit: q̄ lyncei in nostris carpendis esse solent. At discant velim prius vel sua (cultius) ędere: q̄ aliena male taxēt. ne male audiant. Authorū (et probatorū quidē) inseruimus nō modo testimonia vbi enucleatione opus est. sed etiam annotatiūculas de ijs quæ rara, et minus vsitata iudicātur. Postremo ne te fugiat velim candide lector. quoties hæc & similia verba intulero. Legitur, lectum est, repertū est, raro. &c. Parce et nisi in magno opere vix imitanda censeo. Vale.

¶LIBER QVINTVS PRIMAE PARTIS GRAMMATICAE VVITINTONI.

¶De verborum præteritis.

¶Prima coniugatio.

coniugationis. vt amo.amas.amaui.

PRæteritum primæ formando ex as facit aui.

¶Exceptio.

to forbed or let. to crakke/or barste. to rubbe. to shyne.
vt vetui. crepui. fricui. micui.

Sed dat ui vetat, et crepat, atq; fricare micoq;.

to thondre to tame. to lye in bed. to cut. to sounde. to bynde.
tonui. domui. cubui. secui. sonui. nexui.

Atq; tonare domo cubat et seco, sic sono nexo.

to foolde. to kyll/or sleye verbis predictis.
plicui. necui .s.sunt.

Et plicat atq; neco. Tamen ex iis lecta per aui.

Quædam apud authores poteris reperire probatos.

¶Annotatio.

¶Quedã ex iis apud authores leguntur etiam in aui: licet rarius. Persi. Excepto si quid masuri rubrica vetauit. Cicero de orato. Nihil sane ad rẽ pertinet/si qua i re discrepauit ab Antonii diuisione. Catullus in Egnatiũ Et dens hibera defricatus vrina. tanq̃ a fricaui ductum. Horatius in odis. Intonata fluctibus. a tonaui. Florus per regulam dixit. Copias eius domauerunt. Apuleius. vi. meta. Europã tauro supercubasse dicit. Hierony. in Ezechiele. ca. xviii. Quare mat' tua leaena inter leones cubauit. Apulei° pri. meta. Presecata gula. a presecaui. Manili. li. v. Aura per extremas resonauit flebile ripas. Hora. Magna sonaturum des nois huius honorẽ. a sonaui. Seneca de cõsola. ad Albinam Ad sũmam emicaturus. ab emicaui Suetoni. in Cesa. Ne ancipiti quidem vnq̃ fortuna preter bis dimicauit. Plini°. Aegiptii naues plicatiles humeris trãsferũt a plicaui plicatũ ductum. Priscia. cum Diomede dicit. necatus ferro. nectus alia vi peremptus. Sed differẽtia sepe cõfunditur. Sueto. in tyberio. Hostes fame necaui. Cicero apđ Macrobi. saturnaliũ. lib. iiii. ca. iii. flammam ex lignis viridibus factam: atq; ibi inclusum fumo necatum. Valerius. maxi. li. vi. viros suos veneno necauerat. Quĩtilia. fame necatus dixit. Cicero. Enectus sit Tantalus. Horatius. Bos est enectus arando.

Vetauit. Discrepauit. Defricatus. Intonatus. Domaui. Cubaui. Secaui. Sonaui. Micaui. Dimicaui. Plicaui. Necaui. Necatus. Nectus.

to make thre foolde.
to multiplye. to double. as moche.
vt multiplico/aui. duplico/aui. triplico/aui. .i.compositum.

Aui præterito plico dat cum nomine iunctum.

to reply or re‑
to come to lande. to foolde. pete. recito. to foolde.
vt applico/cui. implico/cui. replico/cui. complico/cui. .i. etiam.
Sed cum præposito dat ui. dant hæc vel in aui.
to set oute/ or shewe. adiunxi. to lappe in to repete. recitare. to foolde. togyder. to praye vpon knees and handes.
explicaui. applicaui. ĩplicaui. replicaui. cõplicaui. rogo huilit man9 plicãs
Ex. ad. in. atq; re. con solum dat supplicat aui.

Applicaui. Explicaui. Implicaui. Replicaui.

Cicero in rhetoricis. Quod in itinere tã familiariter se applicauerat Pecuuius Que te explicauit tãtis erũnis obruta. Cice. in Pisonem. Criminibus infinitis implicata. Virg. Implicuitq; comam. Cice. in Piso. Familiaritate ĩplicatus. In Victruuio semper explicaui. in Cicerone sepissime inuenitur. Plinius. Quam sepius ille replicasset/tandem persuasit Pacuuius iiii. syl. Nõ ellychnia sicca/non replicte bulborum tunice/nec oues tantum replicte. pro replicite per syncopam. Seneca in episto. Recitator ingentem hystoriam: attendit minutissime scriptam/arctissime plictam: pro pliciram. Lectum est iuuaui apud Manili. li. iij. et apud Salustium Iugur.

to helpe. to delyte. adiuto siue delecto. to wasshe. to gyue.
Iuui datq; iuuo, laui. lauo, doq; dedi dat.
to stande. ei9 cõposita dãt iti. vt asto astiti. to stande by. consto/titi to coste. to appere or remayne exto extiti.
Stoq; steti format, sed iti dant compositiua.

Aunotatio.

Ouid licẽter per syncopã dixit. x. meta. Halcyone lachrymae: et que pro admonet abstit ꝑ abstitit. Properti. etiam licẽter restauit dixit. li. ij. Nec post stygias aliquid restauerit vndas. Lauo etiã olim fuit tertie coniugationis. Hora. Ora manusq; tua lauimus Feronia lympha.

.i. coniugationis .i. composita a do. to adde/or to encrease.
Terni sunt flexus quæ do componit, vt addo.
.i. flexus. to be surety for. do to sell. do to destroye. do to compas or to beset. do.
Sunt primi satis, et væṇun, pessun, quoq; circun.

Addo sigt adiũgo. Venũdo: a venum supino a veneo. et do/das sigt rem permutare ex contractu/et conuentione. Satisdo fide iubeo/promitto. per vadem/siue fidem meam pignori do. et reipsa certifico. Pessundo cõculco/ reprimo/et pessun do. hoc est cedo vel retrocedo. Circundo circumsto/ vel circumfundo/vel circumsepio.

De ijs quæ tam actiue q̃ passiue prætereunt.

to soupe. to stakker/or stumble. to swere. vt cenaui. vel cenatus sum.
Cœno cum titubo, iuro dant atus et aui

to drynke/or propetly to boll/or quaffe.
Preterito.poto potaui et potus habebit.
Cenolas/cenaui. hoc est vespertinam refectiunculam facio. Titubo est pedibus vel lingua insistere non valeo: sed hinc inde vacillo: vt ebrij aut īfirmi Juro/as.a iure fit. Nam iurare proprie est promittere quippiam: adhibitis etiam testibus ita seruaturum: acsi ius esset. Poto/as.est idē qd bibo sed bibere est necessitatis.potare autem luxurie causa. confūdunt tamen.

De formatione compositorum.

to teche contrary
to loue agayne. and the truthe. to rede agayne.
vt redamo/aui. dedoceo deducui. relego relegi.
Simplicium norma formabis compositiua.
.i.audio. vt a maneo mansi. venit Jmmineo/es.imminui.
exaudio/dis/diui contra naturam primitiui.de quo inferius.
Omnibus in verbis, ni regula certa negarit.

Secunda coniugatio.

to be styll:or to peace. to teche. to be hote.
.i.syllaba vt filio filiui doceo docui caleo calui .s.coniugationis.
Es in ui versa formabunt verba secundæ
Lucanus li.iij. Absorpsit penitus rupes & tecta ferarum. Augu.li.vi.cōfe. Burges absorbuerat eum insania Circensium. Cicero li.ij.philippicorum. Jn sanguinem ciuilem exhausit: vel potius exorbuit.
to commaunde. sorpsi (to suppe) sorbui.
Præteritum.iubeo iussi.psi sorbet uiq;,
to call. .i.ligare vel inflectere.
Dat cieo ciui format vieoq; vieui
vt quieo quieui vel quietus. vt sueo sueui vel
esse vel fieri quietum tus sum. to spynne.
Eui sic etus quieo atq; sueo neo neui.
to grate: as a tothe.to
crake as a carte.to crashe
vt stridi.vidi.sedi. as atre fallynge. to see to syt.
Indi des mutant stridet, video sedeoq;
Strideo est sonum violentum facio.vt currus non linitus facit.Calept.dicit strideo stridui quo nescio authore.dr etiā per tertiā strido.dis.stridi.
vt arsi.suasi.risi. to brenne. to counseyle to lawge.
Si faciunt ex des ardet, suadet quoq; ridet,
to shyne to wyppe or make cleyn.
vt fulgeo fulsi.dr et fulgo tertie. tergeo tersi.dr et tergo gis.
In si verte geo quoties l, præuenit aut r.
to encrease luxi to mourne to shyne.
Augeo vult auxi, dant lugeo luceo luxi
to be acold dr & frigo frigis Erasmus ocyus hoc mihi corpusculū friguerit. q̄ tui mēoria frigescas apud me
Frigeo dat frixi: sed friguit vsus habebit.

Beo. Dicit etiam sorbo is tertie coniugationis

Cieo.

Deo.

Geo.

Ex leo fac leui cum p precesserit aut f.

olui.to smell
to put out.   deleui.   diuisas syllabas.   olim.   oleui.

Deleo dat leui. Sed ui dat olet. dedit eui.

to growe or were
to sacrifice.   to go out of vse.   to growe in vse.
vt adoleo.adoleui.   absoleo absoleui.   inoleo inoleui apud antiquos.

Olui
Oleui
Oletum
Olo olis
Exoleuit
Adoleuit
Inoleo.

Dant eui sua nata. dabant per ui tamen olim.

¶ Horati.in ep[i]stolis. Vina fere dulces oluerūt mane camene. Martia. At[...] oluere lares cōmessatore lyeo. Olim oleo fecit oleui. Vnde oletū stercus hu[...] manum: quod valde male olet. Persi. Veto quisquam faxit oletum. Veteres dic[...] bant olo olis pro oleo. Plau. Olunt edes arabicas. Composita ab oleo vi[...] tius pretereunt in eui / quam in ui. Plinius. Hoc in totum exoleuit. Tulli.ex[o] leuit iam ista oratio. Virgi. Tu cū mox adoleuerit etas. Augu. Miror ap[ud] quosdam infideles vnde tam perniciosus error inoleuerit: vt super tum[u] los defunctorum cibos et vina conferant. Reperiuntur in ui diuisas syllab[as] sed apud antiquos. Plau. dii deeque te perdant oboluisti allium.

to dwell with or   to perseuere or
togyder.   to remayne.   continue
vt commaneo cōmansi.remaneo remansi. permaneo permansi.

Neo

Dat maneo mansi cum cunctis compositiuis.

to stande out or
to contynue longe.   to apere or shewe.ta hange ouer.to shwe[...]
obmaneo obmansi   vt emineo nui.   immineo / nui.promineo [nui]

A quotquot retinent. per ui sed cætera formant.

to wythe / to wast.
to mittigate / or   to cast.to turne.   to cleue or stykke.to doute.
to swage.   to torment.   to remayne or abyde.

Leo
Queo.

Mulceo mulsi, torqueo torsi, hæret dabit hæsi.

to beware.or   to moue.or
to cherysshe.to auoyde.   angre.   to wynke vpon.
vt foueo foui   caueo caui   moueo moui.   dic et cōniuo / is.tertie.

Reo.
Veo.

Ex veo ui formes.ui dat conniueo vel xi.

¶ De ijs quæ duplex habent præteritum

to playse.

Præteritum ijs duplex. placeo placui placitusque

to dyne.   to lakke or mysse.

Prandeo dat prandi vel pransus, dat careoque

to be open.

Cassus vel carui, pateo patui quoque passus

to deserue / to do
for to get.

Dant ambo mereor, mereo, merui meritusque

¶ De neutris quæ more passiui pretereunt.

to marne/or to be heuy/or sadde. to be wont/or acustomed.
Mœreo pro luget mœstus. soleo solitus sum.
to be gladde or ioyfull. to dare: or to be holde.
Gaudeo gauisus format. sic audet et ausus.

¶ De impersonalibus duplex præteritũ habẽtibus.

Et mutant in it vel itum libet et licet ambo
to be wery or yrke. to be sory: to haue pyte.
Tœdet pertæsum donat miseretq; misertum.
to be abassHed/or pudet est in ijs que turpiter fiunt.
ashamed. piget in ijs que cũ damno aut malo fiunt.
Atq; pudet puduit, piget emittit piguitq;.
a tedet. a pudet a piget. quanuis rarius.
Tæduit est puditum, pigitum quandoq; reperta.

¶ Tedet impsonale facit pertesum. Virg. iiij. enei. Si non pertesũ thalami tedeq; fuissent. Reperitur etiã teduit. Hierony i eccl'ia. Iccirco teduit me vite mee. Miseret etiam misertum est. Teren. in Heauton. Sic me dij amabũt vt tuarũ misertũ est fortunarum. Aliqui dicũt etiã miseret miseruit: sed vix aut sine authore. Pudet facit puduit et puditũ est fm Prisc'ia. Sil. x. Mens abijt puduitq; fuge. Recte dicimus pudituru̾. Plini. li. xxxvi. ca. xv. Quum puderet viuos/pudituru̾ esset extinctos. Plautus semel tantũ cũ ablrõ. pudet cõiunxit in Bacchidibus. Nec me/nec te/tuis intus puditũ est factis q̃ facis. Piget facit piguit et pigitũ est. Stati. li. vij. Nec pigitũ paruosq; lares humilesq; subire. Pudendũ et pigendũ gerũdia sunt. vnde noĩa pudẽdus et pigendus. Belli Nec pudenda dico: aut penitenda Cicero de ora. Non enim pudẽdo: sed faciẽdo. &c. Ouid. Adde fidẽ nulla parte pigẽdus erit. Hec verba impsonalia aliqñ psonalia legũtur: sed in tertia p sona tantũ. Teren. in Adel. Hei mihi non te hec pudent. Lucanus libro. viij. Semper metuit quem seua pudebunt. Terentius. in phor. Quare obsecro ne plus minusue faxit: quod nos postea pigeat.

Pertesum.
Teduit.
Misertum est
Miseruit.
Puduit.
Puditum est
Piguit.
Pigitum est.
Pudendus
Pigendus

¶ De ijs quæ primam preteriti geminant.

to promesse/or to
to byte or chek. be surety for.
Dat mordere memordi, sic spondere spopondi.
to croppe/or loppe
trees/to shaue inde to hang/or
tonsor barbarum. ta waye.
Dat tondere totondi, sic pendere pependi.

¶ Exceptio.

to byte or cheke agayn. to answere to loppe downe. to waye/or pondre.
vt remordeo remordi respondi. detondi. appendi.
Si componantur geminantia, non geminantur.
retaliare sigr.
to lerne. to aske. to gyue. to requyre. to renne downe. to ren before.
quod facit didici poposci. dedi. repupugi. decucurri. precucurri.
Ni disco, posco, do, repungo, curroq; de præ,

Apud veteres geminabāt Varro. Detotonderat forcipibus. Ennius. De totondi agros letos atqꝫ oppida cepit. Plau. ī Aulu. teste Gellio vt ad mo mordit hoīem. vbi e / p o posuit. veteres e, p o ī iis geminatis posuerūt. w memordi. spepōdi. tetōdi. authore Gelli. li. vij. ca. ix. Plau. ī tigre apd Ge premorsisset dixit. liquet igiī veteres olī dixisse mordeo morsi vt rideo risi.

Tertia coniugatio.

to lykke. | to drynke. | to scratche.
30. Vt lambo lambi. | bibo bibi | scabo scabi.

Præteritum ternæ formans, ex bo facies bi.

to wryte. | .i. sum. to be wedded or maryed.

Sed scribo scripsi dat, nupsi nuptaqꝫ nubo.

Lambuit a lambo diuusqꝫ Hieronymus effert.

Diuus Hierony. li. iudicum. In trecētis viris q̄ lābuerant aquam liberabo vos. ibid. manu et lingua lambuerant aquas. frequentius tamen lambi.

Vt accumbo / is / accubui.

O mutant in ui (tamen m dempto) cubo nata.

tolye by.
to syt by or at the table. | Vt accubo / bas / bui.
Vt accumbo / bis / cubui. | coniugationis. | littera. m.

M quoties retinent ternæ sunt. hac sine primæ.

Cōposita a cubo quoties m. litteram habent in compositione sunt ter coniugationis vt occūbo / is. quod mori sigt. Sed sine hac littera m. sūt pri me vt occubo / bas. quod idem sigt. Virgil. Nec adhuc crudelibus occub vmbris. i. iacet mortuus. Idē seu versare dolos / seu certe occumbere mo Secubo / as. et secumbo / is. idem quod seorsū et separatus cubo. Prope Miles depositis ānosus secubat armis. Liui. li. xxxix. Per iocū adolesc vetat eam mirari si per aliquot noctes secubuisset. Accubo / as. iuxta cub Sueto. in Cesa. Theatrū summe magnitudinis Tarpeio mōte accubans Accumbo secus sigt in mensa sedere. Vir. Tu das epulis accūbere diu Concubo / as. et concumbo / is. pro simul dormio. Decubo / as. et decūbo qsi deorsū cubo. Apule. Decubantē excitam feram. Colu. li. vij. Est eti post dormiturā mollioris gnis bos qui decumbit in sulco. Decūbo / is si etiā mori. Incubo / bas. et incumbo / bis. idem signt quod instare. innit sidere inherere. Vir. Ponto nox incubat atra. Pli. Celū cardini suo. i re incūbit. Recubo / bas. et recumbo / bis. idem quod iaceo quiesco. Virg Tityre tu patule recubās sub tegmine fagi. Idem. In te oīs domus in nata recūbit. Succubo / bas. ineor. hinc succubi demones q̄ sub specie mu liebri viris subiiciuntur: vt incubi q̄ mulieres ineūt. Succumbo subeo. Ha bet tamen cubo composita que non habet cumbo: vt excubo et non excu Supercubo et nō supercumbo. Similiter cumbo habet composita que cu bo non admittit. vt discumbo: non discubo. procūbo. non procubo. idem ta men preteritum et supinum est omnibus in ui: et in itum.

to saye / or speke. | to leyde / or to wedde.
Vt dixi. | duxi.

Ex co formabit xi. dico sic quoqꝫ duco.

Co.

to stryke. to overcome/or subdue.
Leo vult ici. format vinco quoq; vici.
to beholde/or looke. to entyse forthe.
vt aspicio asperi. per blandicias educo.
Ex icio facies exi. solum clicio dat.
to entyse fro. to allure.
Elicui legitur sed pellicui, allicuiq;.
to make/to cast/or to throwe/or flyng.
Feci donabit facio, iaceo quoq; iæci.
¶ Specio specis speri idem quod video. iam exoleuit simplex. Eius autē cōposita in vsu manent: vt aspicio asperi inspicio insperi. &c. Insup lacio/cis leri. idem quod in fraudem duco alax. i. fraus. iam obsoleuit. Eius tamen frequentatiuū lacto/as. id est per blanditias illico in vsu est. Composita vero a lacio mutāt a in i. vt allicio. i. blande attraho. Illicio induco. Pellicio pertraho. et faciunt allexi. illexi. pellexi. Teren. Is senem per epl'as pellexit. Legitur allicui et pellicui (q̄uis rarius) & vt quidam sentiūt potius ab alliceo et pelliceo scđe. Piso apđ Priscia. Cuius vnius premio multorꝝ allicuit animos. Varro Deide vbi pellicuit dulcis venis vnda saporis. Elicio tamen solum elicui format. Liuius li. iiij. Ad colloquium vatem illicuit. Habuit tamen aliquando elexi electum. vnde electo. Icio Inspicio Aspicio Allicio Illicio Pellicio
abstineo. veniam do. seruo (to absteyne/to pardon/ta saue).
A parco facies parsi, donatq; peperci.
to fede to knowe. to growe. to be acustumed.
vt pasco paui. nosco noui. cresco creui. suesco sueui. qđ & suet⁹ sum
In sco quod finit, sco dempto ui sibi sumit.
to lerne. to couet/or to growe. olim glisci et gliscitum. Sco
Disco dat didici. glisco non præteritum dat.
caput inclino/concutio vel conniueo.
to not with the heed. or to shewe a signe. to aske of ryght or duty.
Dat conquinisco conquexi, posco poposci.
coerceo cohibeo domo. separo vel dirimo.
cōpescui. to refrayne. dispescui. to dyuide.
Overtunt in ui, compesco dis(quoq;)pesco.
Plinius. Nilus Aphricam ab Aegypto dispescuit
¶ De continuatorum præteritis.
Præteritum patris dant in sco continuata
I am fat
vt pingui a pinguesco. i. piugneo iam hic capo pinguit. i. pinge fit.
Præsentis sensum patris quod continet in se.
¶ Aliqui censent verba cōtinuatiua siue effectiua in sco carere preterito. q̄bus refragatur Vallensis distinguens preteritum continuatiuorū a preteritis primitiuorum dicens pinguit a pinguesco significat illud quod iā effectū est pingue pinguit a pingueo significat illud quod fuit pingue. Ouid. meta. iiij. dixit. Protinus imbutum celesti nectare corpus. Delicuit a deliquesco. &c.

to clymbe/or to go vp.
vt scando scandi.

Do. Ex do di formes. prendo di non geminabit.
to bende a bowe / to hange vp
to charge a gonne / to wey or pondre/or to peyse
Tendo tetendi dat. pendo formatq; pependi.

Prendidi. ¶ Solus Alexander precepit prendo facere prendidi: cui nullus grammaticorum astipulatur. Et licet Hierony. vsus est prendidistis. Valla tamē dicit litteram depravatam. et dici debere prendistis.

Tendo. Tendo/dis a tenue et do signt extendo vel extraho. Aliquādo per trāslationem insidiari: vt tēdere laqueos. Aliqñ conari. aliqñ tentoria figere. aliquando offerre et protendere. aliquando pergere. vt tendimus in latium.
to cleue in to powre forthe/
vt fidi. fudi. / fondre. or shede.
In di do vertunt (n dempto) findere fundo.
scidi. to cut/or diuide. / to bete/or knocke/or punne.
His addas scindo. format tundo tutudiq;.

Scindo scicidi. Descendo descendidi. ¶ Scindo apd veteres gemiabat primā pteriti scicidi. Acti apd Priscianum Nō ergo aquila vt predicāt sciciderat pectus. Descēdo etiā olim descendidi fecit. Vale. Antias apd gelliū. De de funere locato/apd forū descēdidit. Labertus apud eundē. Ego mirabar quo modo mihi descendiderant.
to buylde/or sed togyder.
.3. cōiugationis/ vt condo condidi.
Di duplicant ternæ quæ do dat compositiua.

Composita a do. to hyde
Abscondo dabit abscondi. nunq̄ geminat di.
to playe/or mocke / to hurte / to spytte
vt ludo lusi / ledo lesi. / claudo clausi.

Do post vocalem. Do si vocalis, vel diphthongus præit, in si
to rumme as an asse / de quo in scda coniugatione
Vertitur. at rudo dat rudi. stridoq; stridi.
to stryke or bete with a hambre/or to prynte
ferrum percutio vt aliquid ex eo fiat / to let a fart
Cudo dat cudi, non cusi. / pedo pepedi.
to lyht as a byrde, a sede mutat. to fall / to truste. olim fidi habuit.
Sido dat sedi, cecidi, cado, fidoq; fisus

¶ Cudo/is. Diome. cum Carisio & Phoca cusi vel cussi ī preterito habere censentiūt qd authoritate pbari nō pōt Ideo Priscia. dicit habere cudi tamen Virg i. enei. Ac p̄mū silicis scintillā excudit Achates Suscepitq; ignē foliis Excudit (Ser. teste) est pteriti tpis. Diome. p hūc Virgilii locū affirmat melius habere cudi. / cum diphthongo
Verbero, scindo, neco signans dat cædo cecidi,
to departe / to gyue place
Cessi dat cedo, discedo siue locum do.

Cedo. ¶ Cedo signt verberare vel flagellare, Teren. Verberibus te cesū ī pistrinum

num bedam daue. Item excindere. Cice. Aut eius partes; q̄si membra quedam cedenda. Sig̃t etiã occidere et necare. Virgi. ij. enei. Cedunt vigiles.

¶ De compositis a cædo et cado et cedo.

to kyll. to cut downe.
occido. excido. abscido. to cut fro.

Longam compositis i, præbet cedo cecidi.
to fall dowe · to fall in. to fall fro. to cũ to / to departe
vt occido. excido to fall fro. incido. decido. accedo discedo.

I curtam cado dat. e longam cedoq; cessi.
to drawe to cary to couer to gyddre
vt traho traxi veho vexi. tego texi. to rede. vt colligo collegi.

Ex ho. go. fac xi. legi lego. nataq; præter. Do. Sa.
to vnderstande. to loue. to despyse
intellexi. dilexi neglexi

Hæc intelligo, diligo, negligo: que faciunt xi
to blowe a trompet. Hierony. li. nume. Si semel clanguerís.
tuba sono vel cano. venient ad te.

Clanguit a clango legitur raro tamen vsu.
Ago habet supra. xx. sig̃ta. de quibus Calepinum consule.
to do. to dryue. to lede to rule. to lyue.

Aegi format ago. rego rexi. degoq; degi. Annota.
to touche. to shyne. to breke or barst

Tango facit tetigi. si fulgo, frangoq; fregi
to rechate / reiagge
to prycke. or checke agayne.

Dat punxi raro. at pupugi pungo atq; repungo
vt compungo compunxi. ĩde compunctus penitens
Sed punxi solum formabunt cætera nata.

¶ Dicitur et fulgo / gis: & fulgeo / ges. Virgi. vi. Ille autẽ paribus quas fulgere cernis in armis. Idẽ libro. ix. Auroq; effulgere fluctus. Luca. libro. x. Fulget gemmatores: et iaspide fulua suppellex. Pungo pupugi sepius q̃ punxi facit. idem quod stimulo: vel morsum et acculeũ infigo Veteres (authorest Gellius) dicebant pepugi. Repungo significat vicem reddere / retaliare vel remordere: et facit repupugi. Cice. Lentulo. Darent mihi ipsi aliũ Publium / in quo possum illorum animos mediocriter lacessitus repungere. quando autem de ratione vel calẽdario loquimur facit repunxi. authorest Priscia. Cetera composita faciunt solũ punxi: vt compungo compunxi i. totum pungo / ferio. Inde compunctio dolor de peccatis. Expungo foras mitto. Dispungo expello amoueo.

Fulgo. Fulgeo.
Pungo.
Repungo.

to synge.
Præteritum triplex dat pango. nam cano signans
Inde compingo to ioyne togyder.
to ioyne / or pece. to make a conuenaunt.
Dat panxi. iungo pegi. pepigiq; paciscor

to make water or to pysse.

Io

Meio

Meio dat minxi.de mingo mutuo sumptum.

¶ In io per i.consonantē vnicum legitur verbum Meio quod minxi mictum facit.et idem est quod vrinā facere. Persius. Sacer est locus/ pueri extra meiste.Hora.ij.sermonum. Ditior aut forme melioris meiat eodem. Marci. Minxisti currente semel pauline carina. Meiere vis iterum/iā palinurus eris.Juuena Cuius ad effigiem non tantum meiere fas est.Catullus, Meientis mule cunnus olere solet. Et quanq̄ in quibusdā libris legit mingentis mēdose tamen omniū doctissimoꝝ testimonio.etiā in sacris literis. Non reliquit vsq3 ad mingentem ad parietem.librarioꝝ vitia sit:vbi diceretur meientē. Et licet olim dixerunt mingo pro quo nos meio. tamen elegantius est meio.& vix vsq̄ reperit mingo. A meio composita.Immeio et Permeio Hora.Hunc permixerūt calones. A meio mictito frequentatiuum et micturio.Diomedes dicit. Meio meij.sed in vsu est minxi.

to wype or make clene. to dowke. to sprynkle. pergo/rexi.to go. to ryse vp.

vt tergo tersi. mergo mersi. spargo sparsi. vt assurgo assurrexi.

R.ante go.

Ex go cum præit r, fac si.rexi rego nata.

to quenche or restrayn.

vt restringo restrinxi. nunc vnxi facit apud doctos.

Guo.

Ex guo xi formes, vnguo per ui dedit olim.

Stingo
Instingo
Distingo
Ungo
Tingo.

¶ Stinguo.strinxi.strictum.obsoleuit signs deleo eius tamē composita in vsu sunt. Extinguo extinxi i.deleo/occido.Instinguo immitto inspiro.Restinguo extinguo.vel cohibeo.Distīguo discerno.Unguo guis vngui.a vngo/gis vnxi.ſm Priscia.& Calepi.dicūtur. quasi vnū ago.vngendo enim vnitur et copulatur caro. At Seruius.vngo semper sine u/ante o scribi censet.cui astipulantur docti.licet olim diceretur vnguo vngui. Tinguo cū u post g.teste Capro.i. immergo.calcem indo: vt tinguo pannum. Plures tamen dicunt tingo sine u.vt est illud. Qui intingit mecum in parapside.

Lo. Mo.
Xo. To.
Colo
Gemo.
Sterto.

O mutant in ui.lo,mo.finitaq3 xo,to.

¶ Preteritum in ui diuisas syllabas emittunt finita in lo:vt colo colui pro adoro/veneror/excerceo/habito/diligo/duco/orno.Finita ī mo:vt gemo gemui:quod est sonum e pectore pre angustia emitto.sigt etiam canere & flere sed ijs ferme auibus que flebilem vocem emittunt:vt turtur palumbus.& Finita in xo:vt nexo/is/nexui. pro ligo. Dicitur etiam nexo.is. xui.in eadē significatione frequentatiua a necto.is.nexui.vel nexi. Finita in to:vt sterto/is/stertui.i.dormio et sonum altum dormiendo emitto.

¶ Exceptiones.

to put forte or aback. to plucke.idem q̄d extirpo,amoueo,traho.
ejicio.remoueo.

Dat pepuli pello, vello velli quoq3 vulsi.

to rake vp or brynge vp or to haue a chylde by. to prayse or magnifye. to lefte vp.
vt extollo extulli. attollo attuli.

Sustuli et tollo donat, sua nata tuli dant.

to syng with instrument. to salt or sprynde with salt.
psallo psalli cum p. sallo.li.sine p to deceyue or begle.

Dat cum vel sine p.li sallo. fallo fefelli,

¶Vello velli vel vulsi. Virgil. Cynthius aurem vellit et admonuit. Idem Nec patris Anchise cineres manesve revellit. Servi. negat vulsi latine dici sed fallit. Lucā li. iiij. Castrorū siccas de cespite vulserat herbas. Tollo e suo cōposito sustollo sustuli mutuatur. olim geminato preterito tetuli. Teren. in. An. Nunq̄ hut tetulissē pedem. sigt eleuo. vt tolle caput. pro capio et aufero. Hora. Tolle querelas. Pauper enim nō est cui rerum suppetit vsus. Et differo. Plau. Oēs tollo ex hoc die in aliū diem. Et suscipio. vt sustulit ex ea multos liberos. Et nutrio. Ter. Quicqd peperisset decreuerūt .s. solum (tollere.

Cællo dedit cæculi, tantum sua nata culi dant. Cello

to stryke percello ad animum. percutio ad corpus.

Perculit et perculsi percællo quoq; format.

¶Cello. is. cedo & frango. ceculi quod exoleuit: venit percello quod perculi et perculsi facit. rarius tamen perculsi. et precello eiusdē sigtionis. idē quod percutio et euerto. proculi & Recello reculi pro humilis fio & reclinor interdum actiue significat reclino.

Celluit et cello sine diphthongo et sua nata.

Cello sine diphthongo idē quod cedo cessi iam absoleuit. eius tamen composita tam scdē q̄ tertie cōiugationis ī vsu sūt. et preteritum in ui faciūt. vt excello et excelleo excellui. idē quod precedo vel supero. Inde excelsus et precelsus. Lactan. li. vij. Qui omnes licet eloquētis excelluerunt.

¶Exceptiones.

to drawe wyne or ale
to speke or shwe
vt prompsi. sumpsi. profero. eloquor. expono to take vpon

Overtunt in psi cum p, promo quoq; sumo. Mo

to kembe or to dresse
como maxime to presse or prynte.
capillos. to take awaye. to tred vnder to bye

Et como demo: pressi premo, vult emit emi,

¶Promo is. sigt extraho vel pfero. Plau. Prompsisti tu illi vinū. Et eloquor. Lactā. li. v. Longū est vniuersas virtut; species pmere. Etiam expono. Virg. Leticq; cauo se robore promūt. Inde pmus q̄ esculēta et poculenta pmit. sicut Condus qui condit. Sumo sigt multū et pene nimiū mihi tribuo. Cice. p Planco. Quanq̄ non mihi tantū sumo iudices neq; arrogo. Sigt accipio/eligo/cōduco/cōsumo/spendo. Consule Calepi. Como/is. orno maxime capillos. Demo/is. aufero. Premo/is. calco vel innitor alicui rei cū pondere. Item firmo/vexo/effodio/insequor/insisto/vrgeo/abscōdo/expello/exhibeo. Consule Perot. Emo p cōparo aut mereor.

vt peri vel perui. nexo vel nexui to kembe. to knyt or bynde.

In xi, siue xui, mutant cto pectere, necto, cto

xi. plexi to bende. to folde. to punysshe. to turne.

In xi to flecto plecto. verti dato verto.

¶Flecto sigt inclino. voluo. duco. curuo. moueo. Plecto sigt pcutio vel punio. Hora. Quicqd delirant reges plectuntur achiui. etiam p flecto. Innec-

nitur aliquãdo habere plexui. Hiero. li iudi. Si septem crines capitis me
licio plexueris. Pecto etiam olim pectui fecit. vnde pectitum. Colu. li. xx
Preparate sunt. et pectite lane. Et alibi. Verum vbi iam pura discrimina
pectita tellus.

to shere corne. to aske. to sende.

Messuit a meto, peto tiui. mittoq; misi

pro represẽto Ut sisterẽt eũ dño in euãgelio. Plini. Lactuca syluestris san-
guinem sistit.

to make to stande or to stoppe. a statuo.

Sisto stiti actiuum, cum natis, dat statuiq;

Interdum. neutrum stetit a sto præterit, aut nil

Sisto/is. actiuum habet stiti in preterito et statum in supino ex sententia
Gellii. licet Prisci. nihil habere dixerit. & sigt stare facio. vt siste lachrymas
.i. flere desine. Sisto neutrũ vel a sto steti mutuat: vel nullũ habere preteri-
tũ neq; supinũ. et sigt idẽ qd sto stas. Eius cõposita habẽt idem preteritum
cum compositis a sto et idem signt. Assisto astiti. idẽ qd asto. asteti. Con-
sto & cõsto. Resisto et resto. &c. Aliqñ sisto a statuo capit preteritũ. Plau.
Bacch. Nauem ex templo statuimus. i. stitimus. hoc est stare fecimus.

to digge. to flee awaye. to fethe. to rype. to dygeste.

Dio
Quo
Gio

Dat fodio fodi. fugio fugi. coquo coxi.

to shake. quasi Catisso te- to shake or stryke.
moueo/cõcutio. ste non est in vsu. vt concutio concussi.

Vult quatio quassi, formant cussi sua nata.

Composita a quatio sunt Concutio. percutio. decutio. Excutio. idẽ quod
expello. Incutio. i. insero. discutio. i. examino.

mono- to suffre. to sowe. to lappe or turne.
syllaba. vt sino siui. sero siui. voluo volui to put or set.

No No

Inui. no. ro, uo. mutes. pono posui dat.

to agre or synge to gydder. to discorde or Jarge
to synge. vt concino cõcinui. occino occinui p diuisas syllabas

No

Et cano dat cecini. no in ui vertunt sua nata.

Salustius tamen occanui dixit (teste Seruio) per primã vocalem. Verba
Salu. primo histo. sunt. Iussu Metelli cornicines occanuere. sed antiqui-
tem est secutus. Cano enim solebat habere canui et cantum. Diuus tamen
Hiero. quo nihil tersius dixit i Apoca. Qui erant tuba cantuturi. Habent
eius cõposita etiã (Probo teste) preteritũ accini. concini. &c. Unde in Vigi-
lia dñi canitur. De quo prophete precinerunt.

to get. to dresse with pytche/rosen/or eny thyng that cleue
idem qd genero. lino est aliquid superindito quod inhereat.

No

Dat gigno genui. lini, aut liui lino leui.

Cerno olim cerni fecit. Liui. to cast downe. to falde an
Stolide ferocem viri hors/to make a
bus cerneret. to despyse/or bed/to paue
to se/or beholde. set nought by. a strete.

Cerno craeui, sperno spreui, sternoq; straui

to despyse. to leue or forsake.

Temno dat tempsi linquo donat quoq; liqui.

¶ Lino habet triplex preteritum lini/liui/et leui. Quinti. in declama. Ceci Et ne qd sceleri impio deesset/mariti tui cruore parietem linisti. Colu. libro viii. Multi cum semel noua dolia vel seria crassa gummi liuerunt: vna im-perpetuum gummitione co᷑tenti sunt. Cato de re rusti. vbi temperate tepe bitumine indito postea linito. Si recte leueris in dolium quinquagena rium pedum quattuor satis erit.

to breke/brusse/to punne

to seke comminuo trico tundo. to ren.

Quæro quæsiui. tero triui. curro cucurri,

to ren before: or ouergo. to ren downe.

precurri et precucurri. decurri vel decucurri.

Præ, de, sed iunctum, curri dabit atq; cucurri.

¶ Precurro facit precurri vel precucurri. Teren. in Hecy. Vna illarū in-terea propere precurrit. Plau. in Am. Me captas/qui tute ab naui clancu lum alia via precucurristi. Similiter decurro decurri vel decucurri. Virgi. secundo. Laocoon ardens summa decurrit ab arce.

to brusshe. to roote to drawe. to turne vp. to bere: or to verri vel versi. rarius bringe. tamen versi. to mak or do. to bren or greue.

Ri vel si verro gessi gerit. vro dat vssi.

Pro texo serui sero. semino plantoq; seui.

to set plante to afferme or graunt to graffe or bryng in.

vt conseui vel conserui. asseui vel asserui. insero inseui vel inserui.

Dant eui vel ui, sero nata con, ad, simul inq;

.i. per diuisas to compasse. to leue. emitto vel circūfero aut extendo. circundo syllabas. circunserui. deserui. exserui obserui

Diuisas per ui tantum sero cætera nata

¶ Sero. i. seui. satum. semino siue planto. Lactan. li. iij. Terram studiose co luit: ac vineam sua manu seuit. Et generare. vnde satus. et Iupiter dicitur deorū et hoīm sator. i. genitor. Aliquādo admoneo. texo. ordino. hinc series .i. ordo. & sic facit serui sertum. Enni. Quam tanto studio seruit. hinc serius a. um. i. contextus. Luca accipiūt sertas nardo florente coronas. Eius com posita assero. consero. insero. pretereunt tam in eui. q̄ in ui. Reliqua compo sita solum in ui diuisas syllabas. vt dissero disserui. i. enarro vel declaro. De sero deserui. relinquo. &c.

.i. antiquo.

Dat fero nempe tuli cum natis de tulo prisco,

.i. antiquo. cum natis.

A suo sicq; fui sum. sed possum potui dat.

to take. to coueyte.

Cœpi dat capio format cupioq; cupiui,

to take fro. violentely. | to be wyse/to sauer as mete/or to haue a sent.

Dat rapio rapui, sapio sapui atq; sapiui.

to lyue | to bere a chelde to brynge forth | to open. .i.nata. vt aperio. | to perceyue comperio

Viuo dat vixi. pario peperi. sata quartæ,

¶ Sapio/is. facit sapui vel sapiui et sign̄t saporē habere: vt hic cibus bene sapit. Aliquādo saporē indicare: vt hoc lac sapit adustionem. Item ad alia transfertur. vt verba tua sapiunt stulticiā vel heresim. Aliquando sapiens sum vel bene sentio. Martia. Nubere vis prisco: nō miror paula sapisti. p sapiuisti. Neui. Quāto ego plus sapiui. Plau. in rudēte. Magis sapuisset si dormiuisset domi. Aug. li. i. de ci. Tribulatōnis tēpore ꝓbauerūt q̄ recte sapuerint. Olim dicebāt sapio. is. iui. ire. quarte. nūc tm̄ terne. Eius composita desipio et resipisco idē habent preteritū cum sapio in iui et ui Desipio est insipiēter ago. deliro. et a sapientia decido. Eius contrarium est resipisco. Nam resipio in vsu est raro et sign̄t ad mentem redeo. Desipio i vsu est: desipisco nusq̄. Lactā. li. vi. diui. insti. Resipiscit enim. ac mentē suam, q̄si ab insania recipit: quē errati pudet. Idē li. ii. Aniliter desipuit. Cice. ad Celi. In quo cum obiugaret quod nimio gaudio pene desiperem. Cice. li. iiii. ad atti. Vir aliquādo te authore resipiui. Afrani. Equidem non resipui postq̄ pectus leticia est onustum.

to scrape. vt scalpo scalpsi. | to rustle or bustle. strepui. | to barst.

Po. Ex po psi facies. dat ui strepo. rumpoq; rupi

¶ Verbum desinēs in po facit psi: vt scalpo. repo. crepo. carpo. serpo. sculpo. Addunt aliqui Crepo crepui quibus haud assētior/cum tertie nullo testimonio inuenitur coniugationis.

to prouoke. vt lacesso lacessiui. | to go to se. vt visi. | to go to do. facessi

So. Ex so fac siui vel si sed viso facesso

to go to take or do capessi | to bake.

Si tantum præbent. de pinso pinsuit exit.

¶ Verba in so faciūt siui. vt lacesso siui. vel si p sincopen: vt lacessi. arcesso accerso. i. eo ad vocandū. Sed viso facesso. solum faciunt. Augu. li. ii. de ci ui. Aeschynes cū adulescens tragedias actitasset. rempublicam capessiuit. Pompo. Neq; molis molui: neq; palmis pinsui.

to make sharpe vt acuo acui | to accuse arguo argui | to delaye with water diluo dilui | to rayne

Uo. Semper uo mutes in ui donat pluo pluui

Calepi. lege destruo | to bulde. to kerue. to ordre habet multa significata

Atq; plui. format struo struxi: sic fluo fluxi

¶ Pluo raro legit nisi i tertia ꝑsona singulari. Liui. li. ii. lapidib9 pluuisse ferunt. In genesi Non enim pluuerat dn̄s super terram. Tibul. ii. Multus et in terris depluerit q; lapis. Quinti. Cum cenaculum eius perplueret.

¶ Quarta coniugatio.
vt audio audis audiui. coniugatio.
Iui præterito facit ex is flexio quarta
vt audiui vel audij per syncopam.
a tero. a sino. .s.verbum.
Ni triui.siui, det ij quodcunq; dat iui
¶ Omne verbum faciens preteritū in iui potest per syncopā emittere ī ij.
vt audiui vel audij. his duobus exceptis triui a tero.et siui a sino.
Carisius est author cum Prisciano.
to chaunge money. to estable
cambio cambiui vel campsi. .i. firmo/stabilio.
Cambio vi vel psi. format xi sancio vel ui.
to clothe.
.i.vestio.et inde amictus vestis.
Dic amicit per ui. per xi reperitur et iui Cambiui
Cambio.biui.vel campsi.i.mutuo pecuniā. Inde campsor.nummularius. Campsi
Et campso frequētatiuū apud Enniū legitur. Sancio est firmo: ꝓprie effu Sancio
so sanguine per hostie immolationem. Luca. Romanas sācire volunt hoc Amicio.
sanguine leges. Pompo.ij. Sancierat ius vtile ciuitati pro sanciuerat per
syncopam. Amicio facit amicui.teste diomede. Brutus in laudatione Ap-
pij.dixit. Toga pretexta amicuit. Acrius etiam amisit protulit. Inuenitur et
amiciui.inde amictus et amiculum.
to come. to lepe. Plo.
Veni dat venio, sallio salui, atq; saliui.
to here.per to hedge.or
metaphoram. to drawe vp.compasse.
Hausit et.hauriuit facit haurio.sepio sepsi. Rio. Plo.
¶ Ouid.pri. fastor. Per flammas saluisse pecus saluisse colones. Virgil.
geor.iij. Mollibus in pratis vnctos salicre per vires. pro saliuere dixit per
syncopam. Haurio humorem excipio vel extraho.nūc audio. Varro ad Ci
ce. Quum idē quoq; haurierit.pro hauriuerit protulit. Virgilius eneidos Sallo
iiij. Vocemq; his auribus hausi. Haurio.
to amende.
to patche. to stuffe. to be horse. to fele.or
sarsi farsi rausi to vnder set.vnderstande.
Sartio, fartio, ratio, fultio, sentio formant. Tio.
to bynde.
Extio si. vinxi et vinciui vincio donat.
to open. to couer
vt aperio aperui. operio operui.
Inq; rui mutant rio, nata parit: tamen in ri
to aspye or see. to fynde by chaunce
comperi. repperi.
Hæc duo comperio, reperis, quod pp geminabit.
¶ De verborum supinis.

to drynke. to ſkynne/or to ſcale fyſſhe.
vt bibi bibitum. deglubi deglubitum.

Bi. Ex bi præterito tum ſumpto, conde ſupinum.

¶ Supina verboꝝ formãtur a preterito: vt ea que faciũt bi/tum ſyllaba a[...]
Deglubo. tũcta/formãt ſupinũ: vt deglubo deglubi deglubitum. ſignificat excorio/ vel pe[...]
lẽ vel corticẽ detraho. Tyberij verbũ eſt. Boni paſtoris eſt tõdere pecu[...]
non deglubere. Lambi et ſcabi carent ſupinis. de quibus inferius.

to ouercome to ſtryke.
vt vici victum. ici ictum to make or do

Ci. Ci mutes in ctum cum c: facio dato factum

to caſt/trowe
flynge to ryd or fynyſſhe to caſt awaye
or hurle vt confeſſi confectum. abieci abiectum

Et iacio iactum. formant ſua nata per ectum

parco to pardon/to abſteyne/to ſaue or kepe

Parſi dat parſum. faciet per itumq; peperci.

¶ Parco/cis ſignificat abſtineo: et quaſi parce vel parum tango. Venia[...]
Parco. ab vltione abſtineo: vel ſeruo facit parſi parſũ: et peperci parcitum. Liu[...]
li. xxv. Nec dij eos Capue parſuros. Plini. li. xxxiij. Italie parcitum e[...]
vetere interdicto patrum. Virgil'. Parcere ſubiectis/et debellare ſupbi[...]
Parco pro ſeruo. vt cui parcis hec: inde parcus qui ſumptibus parcit.

poſcitum. diſcitum. vt compeſcitum. diſpeſcitum.

Hæc poſco diſco ſata peſco, lecta in itum ſunt.

¶ Minſuita infert hec quattuor habere ſupina per itum. poſco. diſco. com[...]
peſco. diſpeſco. Licet raro ſint in vſu. Sene. li. i. de cle. Ego ſũ nobilib' ad[...]
Annota. leſcẽtibus expoſcitũ caput: in qđ mucrones acuant. Apule. apđ Priſci. [...]
ſciturum dixit de reliquis duobus teſtimoniũ citat nullum. Quare aduert[...]
lector quoties dico lecta: legit raro vel olim. parce (vel non) imitãda cenſeo

to ſe. to ſtryke or prynte. to byte to hange
vt vidi viſum. cudi cuſum vt momordi morſum. pependi penſum

Di. Ex di ſum formes: primam tamen ingeminatis

to ſhaue or croppe
totondi tonſum. olim qđ iam non eſt in vſu.

Præteritis tollas. eſum dat edo, dedit eſtum

vt comeſum et comeſtum

Ambo dat comedo: dant cætera nata per eſum

Edo. ¶ Edo es edi eſum. vnde eſurus. Plau. vbi ſumus eſuri? olim dedit etia[...]
Comedo. eſtum qđ exoleuit. Et ei' cõpoſitis ſolũ comedo dat comeſũ et comeſtum[...]
Iuue. Et cito raptur' de nobilitate comeſa. qđ ſupeſt. Salu. apđ Diome[...]
patrimonia comeſta. Cice. pro cluentio, Poti' comeſtũ quam epotũ i venas a[...]
omnes partes corporis emanaret. Cetera compoſita ab edo tantum e[...]
faciunt. vt ambeſum.

to cut. to cleue. to ſet open. to dygge. to ſyt.

Hæc ſcyndo, findo, pando, fodio. ſedeoq;

Dant ſciſſum, fiſſum, paſſum, foſſum, quoq; ſeſſum,

Tunsum vel tusum tundo. sua nataq; tusum.

¶ Pando vt Beda censet pansum facit. Sed Gellius li. xv. ca. xv. dicit recetius gemino ss passum. Cui authorū suffragatur vsus. Virg. geor. iiij. Profuit et tunsum galle admiscere saporē. Plini. li. xxi. Hec tusa cribrataq; vino quantum possit excellenti. | Pando.

to ioyne. to yolde. to put in

vt circundatū. venūdatū. pessundatū vt additum. deditum. inditum.

Do sic nata datum primæ. ternæ sed itum dant.

to hyde absconsum. to bende. tentum vel tensum.

Abscondo dat itum / raro sum. tendoq; tum sum

to chewe / or chow / or ete. peditum to fart.

Mando dat mansum: raroq; pepedit itum dat.

¶ Abscondo absconditū frequentius q̄ absconsum fm Diome. Hierony. eccle. Denudabit abscōsa sua illi. Mando mandi (q̄ fm Prīscia. mandidi habuit) facit mansū. quare supino non caret / licet non adeo frequens sit. Quintilia. cibos mansos dixit. Cice. ij. de orato. Omnia minime mansa (vt aiunt) nutrices infantibus pueris in os inferant. Serenus. Purgatur cerebrū mansa radice pyretri. Pedo pepedi peditum q̄uis raro in vsu. Catul. Subtile ac leue peditum. | Abscondo Mando Mansus

to fall. to bete or sle.

Casum dat cecidi. cæsum quoq; cædo cecidi.

.s. supino. vt concisum. decisum. excisum. &c.

A cado nata carent, cisum dant sed sata cædo

to go downe / or fal downe. to fall or go backwardes.

Occidit occasum legitur, recidoq; recasum.

¶ Composita a cado in vsu non sunt: nisi forte occasum et recasū. Hiero. in psal. Ab ortu solis vsq; ad occasum laudabile nomē dn̄i. Lactan. li. v. Euanituras breui religiones falsas et occasuram omnē philosophiā nemo dubitauerit. Sueto. i Augusti Cūcta in ipsos recasura. Cice. ad Atti. Id ego puto ad nihil recasurum. | Eu

vt legi lectum. collegi collectum. to flye awaye

Gi mutes in ctum cum c. fugis fugitum dat.

to breke or bruse de quo diximus triplex habens preteritum.

Frango dat fractum, pango pactum dat agoq;

to touche. to prycke.

Actum, sic tango tactum, pungo quoq; punctum.

¶ Satago ambigo et dego carent supinis de quibus inferius.

Dat fallo falsum, cello dant nataq; celsum. | Li.

simplex non est in vsu: sed nata sunt.

Cællo tamen culsum cum natis falloq; falsum.

vt Vellam tibi auriculas. I shall wryng the by thy eeres.

to pulcke / or wrynge. to put aback / or put our or fro.

Vello dat vulsum, formas pello quoq; pulsum.

to take vp / or bryng vp / or nourrysshe. to bere / or lay.

Mutuo tollo capit sublatum, ceu fero latum.

Cello. ¶ Composita a cello sine dipthongo faciunt celsum. Unde noīa celsus excelsus: vt sentit Miniuita grammaticus. Participia enim excelsus et celsurus se nunq̄ inuenisse dicit. Cello cum ac dipthongo cum composi facit culsum: vt perculsū. vnde perculsus participium. Virg. Quarum sa

Caello cra fero ingenti perculsus amore Vello vulsum. Marcia. Mens est pa

Vello ce vulsa tibi. Tollo mutuat preteritū et supinum a sustollo. et illud sustu

Tollo. sustuli sublatum apud antiquos pro simplici in vsu erat. Fero capit pre ritum tuli. a tulo/is. antiquo. & supinum a lato/as/latum. quod simplex ex oleuit. eius tamen compositum dilato vsurpatur.

to be. to barst or breke.

vt emi emptum rupi ruptum

Mi. Ex mi ptum formes, sic pi cum p præeunte

to take. vt acceptum. conceptum. preceptum.

Captum dat capio, formabunt nataq; cæptum.

to dawbe.

Ni. vt lini litum to come.

In tum ni vertes, uenio tamen addito ventum,

to synge or prophecye. vt accinui accentū. cōcinui concentū

Cantum datq; cano. centum faciunt sua nata

Cano. Et canitum legitur raro quanuis sit in vsu.

¶ Cano olim canui & canitum habebat. Itē ei9 cōposita (vt Probus dicit) fecere accini occini precini. &c. Unde canit in vigilia Natalis dñi. De quo prophete precinerunt. Hierony. in apo. dixit. Qui erant tuba canituri.

to roote as a swyn. to mete. to ouer ren/or ren before.

Ri. vt verri versum. accurri accursum. vt precucurri precursum.

Ex ri sum facies. primam tamen in geminatis

to forsake/or leue. to offende.

vt reliqui relictum. deliqui delictum

Demas, et qui ctum format cum c præeunte.

to open. to fynde.

to het. to brynge forthe/of to bere a chylde. vt apertum. repertum.

Pario. Partum vel paritum pario dat, nata per ertum.

¶ Pario/is. peperi. partum. vnde partus. et paritū. vnde pariturus. sigt prolē produco. sigt insuper acquiro vel efficio. Stati. Posti veniat paritura marito. Teren. in Phor. Haud existimans quanto labore sit partū. Cōposita a pario in ertum faciunt. Ouid. Tu nō inuenta reperta es.

vt iussi iussum. visi visum. mersi mersum. to mylke.

Si. Ex si sum formes. donabit mulgeo mulsum

to cherysshe/or to be chose. authore Priscia.

Vel mulctum. dabit indulget tum, rarius in sum,

a torqueo.

Tortum dat torsi, raro torsum. vro dat vstum.

to bere to sende.

Formabitq; gero gæstum. mitto quoq; missum.

Quanq̄ sit raro legitur tamen vrsus ab vrget,

Augu. Habes vnde corrigas qd in te tortum est. Tortus participiũ a su pino tortum. Hora. de arte. Parce detorta tamen. Argeo (licet grammatici supinum habere negẽt) olim tñ habuit. Liui. Arsus inde/quum quonã mo do id prestaturus esset percunctantes doceret haud vna asserere pertulit. Vt scripsi scriptum nupsi nuptum. — Tortum — Arsum

P præ psi mutes in ptum cum p præeunte. — Psi.

sorbitum. pro sorbui.

Sorpsi da sorpsum, per itum sed sorbuit effert.

vt fulsi fultum. farsi fartum.

L præeunte vel r, si quartæ vertitur in tum.

vel hauritum vel cambitum.

Haurio vult haustum, cambit campsum, ambo vel itum

Hierony. in psal. Absorpti sũt iuncti/petre iudices eo℞. Luca. li. iiij. Ab sorpsit penitus rupes et tecta ferarum. Casper grãmaticus deceptus est. q̃ negauit sorpsi preteritũ. Sorbui cũ facit supinũ sorbitum habet scd̃m regu lam licet raro: a quo sorbitio sorbendi actus: vel liquidus cibus. Inde sor bitiũcula. Persi. Barbatũ hoc crede magistrũ Dicere sorbitio tollit quem dira cicute. Haurio facit haustum: et aliquãdo (licet rarius) hauritũ. Virg. li. iiij. Que bella exhausta canebat. Apulei. ij. meta. Lagena facilis hauri tu. Idẽ in tertio. Rorẽ rigentẽ hauritũ ista confestim vnula. Facit aliquã do etiam hausũ sine t. Virgil. iiij. Spero equidẽ mediĳs si quid pia numina possunt Supplicia hausurum scopulis. — Absorptum — Sorbitum

nisi mutuetur a sto steti.

Dat sto et sisto statum: neutrum sisto nihil a se. — Ti.

to assyste or to syde/or stande by.

vt asto astiti astitum. assisto astiti astitum: et sic de reliquĳs.

Conuertunt in itum. sed iti sto sistoq; nata.

Constatum, obstatum, præstatum lecta aliquando

vt prestitum. constitum. obstitum. to turne.

Sepius est in itum donant, verti dato versum.

Sto/as/steti facit statũ. similiter sisto actiuum. idem qd stare facio a sto supinũ mutuo accipit statum. Unde stator q̃ sistit aliquem pretori / aut dño suo. Virgi. Siste gradũ teq; aspectu ne subtrahe nostro. Sisto neutrũ a se nullum habet preteritum aut supinũ: nisi a sto mutuet steti statum. et idem sign. Eius tamen cõposita eundẽ sensũ. idem preteritum: et supinum cũ cõ positis a sto habẽt. Quedã etiam composita a sto statum ĩ supino habere le gũtur. (Nã forte olim hec oĩa aui et atum habuere). vt constatũ /obstatum/ et prestatũ. Stati. li. Thebai. Que sic orsa prior/spes ne obstatura pelagis Luca. Constatura fides superũ. Marcia. Constatura fuit megalensis pur pura centum. Liui. Arsus inde/quonam modo prestaturus esset. &c. Sed ĩ itum potius approbat authorum vsus.

amaui amatum. ciui citum.

Vi mutes in tum. poto potum. tamen olim. — Ui.

Potatum. lauo dat lotum, lautum atq; lauatum.

¶ Poto/as. olim potatum nūc potius potum. vsurpatur. Virgi. Ducis potum veniēt per prata iuuenci Luca. Potuere tenile grues. Virg. Et potū pastas age Tityre. Teren. Apud me potaturus est. Lauo triplex habet supinū lotum. lautū. lauatum. Tacitus de germanis. Lauti cibum capiunt. Teren. Lene ad symbolum venire vnctum / atq; lautum e balneis: Hora. Ast vbi me fessum sol acrior ire lauatū admonuit. Teren. in Eunu. Abi lauatum. Ouid. iij. fastoꝝ. Sacra lauaturas mane patebat aquas. Cice. ad Varronem li. ix. epistolarum. Faciam et lauatio parata sit. Lotum notissimum. ideo non eget testimonię. Inde lotio. lotor. et lotrix.

to beware or shonne.

Ul. Formabit caueo cautum, ac adoleuit adultum,

Dat faueo fautum. donat sapio sapitumq;

Pasco dat pastum. soluo ui vertit in utum

to lappe, or turne — to seke/or enquyre — a receuer. inde questor.

Sic voluo, quæro quæsitum, dat quoq; quæstum.

vt cognoui cognitum. agnoui agnitum.

Oui conuertunt in itum, con et ad sata nosco

diuerse nosco. vt ignosco ignoui ignotum — dinotum.

Agnotum legitur. dant cætera nata per otum

¶ Salu. in Iugur. Neq; inermes ex prelio viros quenq̄ agnoturū. Nemo notum habet. Videtur olim habuisse noscitum. Unde nosciturus et frequentatiuū noscito in vsu est. Et ignosco participiū futuri temporis facit ignoturus. teste Priscia. Piso frugi li. ij. annali. Quocunq; deliquisset ignoturum affirmabat. Fm regulam ignotum et ignoturus facit. Cice. in Ca. Ignoturum alteri quod patrem: alteri quod tutorem secutus est.

Rul. Dat serui sertum, seuiq; satum sero. nata

Sero Dant sertum, atq; situm con. ad, in, sed cætera sertum.

¶ Sero/is. idem quod texo/ordino: vel admoneo. dat serui et sertum in pino. Ennius. Quā tanto studio seruit. vnde sertum et sertus participiū contextus. Luca Accipiūt sertas nardo florente coronas. Sed sero pro to aut semino aut genero dat seui et satū. vnde satus participium. i. genitus ꝛ sator genitor Ouid. meta. pri͂o. Quā Iapeto satus. Composita a se vt assero/consero/insero. faciunt aliquando insertum. aliquando insitum.

Assero. Assero pro prope sero aut plāto facit asseui assitum. pro libero/defendo/affirmo. asserui assertum.

Consero. Consero ꝓ planto vel semino. cōseui consitū. pro pugno conserui consertū.

Insero. Insero pro ingero surculum siue germen in aliquam arborē. facit inseui insitum ꝓ immitto vel infero. facit inserui insertum. Reliqua composita a sero dant serui sertū: vt exero exerui exertū. i. emitto extendo, dissero/edissero/obsero. desero. serui et sertum duntaxat faciunt.

to yeske/to sobbe as chyldren do. — to bury.

Singultum singultio dat sepelire sepultum.

to be solde, to clothe or to araye.

Væneo dat vænum necnon amicit dat amictum.

¶ Singultus est quoties spiritus vacans ab humore/in loco spiritui deputato retinetur: hic enim dum emittitur/nec potest erumpere: et distentionē inducit: que appellat singultus. angl. the yoske or rattyl in the throte. Inde singultio singultum emitto. Stati Semineces pueri trepidas in lumine vi te singultant animas. est frequentatiuum a singultio singultiui. Cato dixit. Mortuus sepelitus est. pro sepultus — Singultus. Singultio.

vt tacui tacitum

Quod dat ui vertes in itum: donat seco sectum.

Et frico dat frictum. neco nectum. sed mico nullum, — vt diuisum.

¶ Annotatio.

Lecta seco, frico, siue neco, sono, sic tono, in atum.

¶ Sunt lecta apud probos authores: vt in libri fronte diximus secatus fricatus tonatus. &c. licet rarius.

to shere or repe corne

Dat doceo doctum. teneo tentum meto messum.

to bake. Vt pinsitum vel pinsum.

Torreo dat tostum pinso pistum vel itum sum.

to be or stande open. to medle

Passum dat pateo, formabit misceo mistum.

to iuge or estimate. inde recensum. vnde recensitum penul. pro.

Censeo dat censum. vetus et dat censit in itum.

¶ Pinso facit frequētius pistum. facit etiā pinsitum et pinsum. author est Plinius. Colu. li. ii. Panicum pinsitum et euclutum furfure. Idem pinsus dixit. vt notauit Sulpi. Diome quoqꝫ facit participia pinsus pinsurus. Vn pinsor pro pistor. Varro. Nec pinsorem vllum nosset nisi eum qui ī pistrino pinseret farinam. Hinc e pinso & pinsito. Varro. Promēdo diē vt pinseretur Plau. Qui polentā pinsitāt. Misceo mistum. facit per s potius q̄ mixtum per x. si doctis credimus. idem q̄d confundo et perturbo. Augu. Vera ergo simul inordinate permista. in vna disputatōne. vnde mistarius. vas in quo aqua cōtinet. vino miscenda. Lucilli. Arceus aut gemina lōgus mistarius ansa. Et miscellanea libri sunt (Vt apd Gellium) in quibus de rebus multis diuersis tractat. Censeo facit censum. vnde censu3/us/ui. i. annuus redditus & quicquid fortunarū quis habet. Itē census dr estimatio rerum ac bonorum facta sm quā tributa pēdebātur. angl. a taske or taxacion. Vnde censum agere. est recensere hoīm facultates. Et censor magister morum. Et recenseo. vnde recensus/us/ui. i. recognitio populi p numeros. Suetoni. in Cesa. Recensum populi vicatim per dn̄os insularū egit. Recensitum non est a recenseo: sed a verbo antiquo quarte recensio/is/ire. q̄d sigt censum agere/ vt Valla docet. & Placētī. Et censio. is. ire idē. Cice. p Archia. Cū eodē questore fuisse in Asi: primis Julio & Crasso nullā ppli partē esse censitā. Claudi. li. ii. in Eutropi. Presto recensitis euoluere secula fastis. Hie. in li. nūeri. Recensiti sunt a. xx. annis oēs qui poterāt ad bella pcedere. — Pinso. Pinsus Pinsarius Pinsor Pistor. Misceo. Mistarius. Censeo. Census. Censū agere. Recenseo Recensus Recensio. Censio.

Gaudeo gauisum: pro luget mæreo mestum.

Audeo vult ausum: donat fio quoqꝫ factum.

vt coercitum a coercui.
exercitum ab exercui.

Ui. Arceo nata in itum. simplex olim dedit artum.
vt arcitum.
Vel per itum careo format cassum caritumq;.

Arceo. Coerceo. Exerceo. Exercitus Exercitum. Exercito.

¶ Arceo/es. idẽ qđ pello aut propulso facit arcui: licet q̄dam carere preterito sōnient. Cice. i xi. Philip. A progressu arcuit. Silli. li. i. Armauit classos et portis arcuit hostem. nūc caret supino: habuit tamen olim arctū. vnde arctus/a/um. nomen: et arcto/as. frequentatiuū. habuit etiā arcitum: vt ostendunt sua composita. coerceo coercitum. a in i mutata. et exerceo exercitū. inde exercitus/tus/tui. nomen. i. militum copia. Exercitiū actus exercendi. Exercito frequentatiuum.

to hede. to aske or gyue conseyle.
Occulit occultum. consultum consulo donat.
to lepe.
Saltum dat salio quum salto significabit.
to lepe downe to lepe vpon.
vt desilio desultum. insilio insultum. to salte or powdre.
Nataq; dant sultum. pro condio sale salitum.

Salio. Salto. Assilio. Insilio.

¶ Salio/is/salui/saliui vel saliĳ. signs idẽ qđ salto vel ascendo facit saltum in supino. et inde salto/tas. frequẽtatiuū. i. sepe salio siue trepudio. Eius composita in sultum faciūt: vt assilio assultum: et insilio insultum. i. ad vel aliq̄d salio. Salio aliqñ est pro condio aliq̄d sale: et tūc facit salitum. com. Diome. Celsus li. ĳ. Pisces qui salẽ nō patiūtur solidi ve saliūtur. Hiero. Lucā. Qđ si sal euanuerit in q̄ salietur. Liui. Andro. Saliturus isthec mi. salem. Corne. seuerus. Ad quẽ saliti Pomiliones afferebantur. Salu. apud Diome. Reliqua cadauera salita. Sallo/is. pro duplex l/terne coniugationis est eiusdẽ significationis cū salio pro condo sale: et facit salsum. Vnde salsus sale cōspersus. et salsus homo q̄ salibus et scōmatis hoīem aspgere nouit

Sallo Salsus.

vt apud Hora. Salsus homo. contrariū est insulsus. i. ineptus. Lucillius. Sallere murenas mercem in frigidaria ferre. Salu. Parte consūpta. reliqua cadauerū ad diuturnitatẽ vsus sallerent. Veteres etiā pro scđam salleo di. duplici flexerūt. Fabia. apđ Diome. Cū caro sallet/diuturnior est. i. cū sal.

Lui. Altum sic alitum dat alo. format colo cultum.

Sui. Impono impostum fallo. secus impositum dat.
Pui. Raptum formabit rapio. sua nataq; reptum.
vt nexo nexui nexum texo texui textum.
Nexo dat nexum, format texo quoq; textum.

Impono Impostura

¶ Impono pro fallo facit impostū. vnde impostor qui alios verbis pollicitibus decipit: vel qui supponẽdo malas merces alios fallit. Inde impostura deceptio per fraudẽ. Impono in aliĳs sigtionibus facit impositū vt pono cū suis cōpositis. Et licet Virgi. dicat. cōposta pace quiescit. et alibi. manet alta mente repostum. Hec per syncopam metri causa profert.

vt acuo acui acutum. pluo plui plutum. imbui imbutum.
Ui ab uo. Semper ui quod uo format mutabis in utum.

Dat ruo sed ruitum. tantum sua nata rutum dant.

Argutum dices, legitur tamen arguiturus.

¶ Plau. in pseu. Argutus facinorũ malorũ. Salu. li. histo. falsum filium arguituri. Priscia. tamen dicit. Quedam verba in utum supinum formant: quorum participia futuri terminãt in iturus: vt verbalia in itio: vt argutum arguiturus. tutũ tuiturus tuitio sputum spuiturus. plutũ pluiturus. Mini. tamen cẽset esse ex supino antiquo arguitum. Ruo ruitum facit. Luca ĩ iiũ. Ruitura que sẽper stat moles. Eius composita in rutum tantummodo faciunt. Quid li. epl'arum. Obrutus insanis esset adulter aquis. Luca. Ossa mihi magni que nondum subruta fluctu. Argutus. Ruo.

to encrease. to drawe to sethe/or rype. to ordre or buylde,
vt auxi auctum. traxi tractum. coxi coctum. struxi structum.

Ex xi ctum facies semper cum c præeunte.

vt pecto pexi vel pexui pexũ. necto nexi vel nexui nexum

Ex xi siue xui xum formant pectere necto Xi ex go / ho/ guo/ uo/ cto.

vt fixi/xũ. flexi/xũ. plexi/xũ. fluxi fluxũ. frixi frixũ. vel frictũ vt vult Calepi.

Et figo/flecto/plecto/fluo/frigoq; ctum dans.

¶ Miniuita dicit (sed sine authore) hec verba mulgeo & mulceo habere xi ĩ preterito: quũ tantũ si in preterito habere cõperiũtur. Priscia. (quo nescio fulctus testimonio) asserit mulgeo scd̃m quosdã habere mulxi ad distinctionem mulceo mulsi. Quũ apd̃ pbos authores tam mulceo q̃ mulgeo mulsi in preterito. et mulsũ. aliqñ etiam mulctũ in supino faciunt. Virgi. in geor. Quod surgẽte die mulsere horisq; diurnis. Nocte premũt. Teren. ĩ Phor. Emulsi argento senem. Hiero. Et sermone cõposito aures populi mulserĩt Cice. in cõtentiõe. Metel. Permulsa atq; recreata. Var. ĩ saty. Capite permulso. Salu. Deinde lenita ira postera die liberalibus verbis pmulcti sũt. Belli li. i. Nihil adeo in cõgrediendis hostibus: atq; in pncipiũs prelioꝝ ad salutẽ virtutẽq; aptius rati q̃ si permulcti sonis mitioribus non immodice ferocirent. Et licet fugeo et sugo fm authores careant supinis. Augu. tamẽ dicit. Multi precones precinerũt adhuc nasciturũ de virgine Maria futurum infantem et fugiturũ lac quum potius sucturus a sugo diceret. Mulsum Mulctum. Sugiturus.

vt cingo cinxi cinctum.

Nxi cum præcat. n pr actum iunge supinis.

a finxi. a minxi. a pinxi. a rinxi. a strinxi.

Ni fictum, mictum, pictum, rictum, quoq; strictum.

¶ Quoties n ante xi preteritũ habeat. idem n ĩ supino retinet vt cinxi cinctum. tinxi tinctũ. punxi punctum. iunxi iunctum. vinxi vinctum. stinxi stinctum. cum cõpositis restinctum extinctum instinctum. sanxi sanctum emunxi emũctum. planxi planctum. vnxi vnctum. linxi linctum quod rarius est. Tolluntur inde fictum a finxi. mictum a minxi pictum a pinxi. strictũ a strinxi. rictum a rinxi. vnde rictus illa pars faciei in qua rictio & hiatus maxime apparet. angl'. the cõpasse of the mouthe. A ringo gis. siue ringor (qd̃ vsitatius est) angl'. to gren as dogge or gnarre. Strictum a stringo strinxi idem qd̃ premo vel arcto. Plini. Apprehensam manum stringit. Item percutio. Virg. x. Atq; animũ patrie strinxit pietatis imago. Etiã ensem nudare. Id̃ x. Strictũ rotat acer Lucagus ensẽ. Inde strict9 ensis. ang. a naked swerde.

borowed.
Præterito ista carent, alijs vel mutuo sumunt.
to sauer as mect. to couet. to bē wode. to tourne downe. to shyne or to excel
Nideo, glisco, furo, vergo, cum polleo, fio.
to doubte. to stryke .i. sto.
Ambigo, cum ferio, iungas sum, sistoq; neutrum
to lyght as a byrde. to take vp. to ete. to melte. to remembre
Sido, fero. tollo, vescor, liquor, reminiscor
to heale. .s passiua. vt timeor. metuor.
Et medeor. quorunq; carent actiua supinis.

Calepi. dicit nideo habere nidui: sed nullo testimonio. Glisco olim glis[...] habuit. Furo/is. insaniui ab insanio. Vergo olī versi: sed nūc nō est in v[...] neq; qđ Diome. dicit verxi. authore. Mini. Polleo nullū hȝ. Fio factus [...] a sum et factus participio. Ambigo prorsus caret: licet aliq sine testimon[...] dicāt ambegi. Ferio a percutio pcussi. Sū a verbo antiquo fuo/is/fui. S[...] sto ꝑ sto neutrū mutuaī a sto steti et statū. Sido a sedeo sedi. Fero a verb[...] antiquo tulo/is/tuli. Tollo a suo cōposito sustollo antiquo sustuli. Vesce[...] pastor pastus sum ꝫm quosdā: sed potius caret. Liquor a liquefio liquef[...] ctus sum. Reminiscor recordatus sum a recordor. Medeor a medicor med[...] catus sum. Carent preterito etiā ea passiua quoꝝ actiua supinis carent: [...] timeor/metuor/poscor/linquor simplex fugor. ꝛc.

De actiuis quæ supinis carent.

Hæc quæ præteritis caruere, carento supinis.
to fere to sowke. to deceyue. to forsake. to go to se.
Et timeo sugo caluo cum respuo viso
to compell. to aske. to drede. to lycke. idem
Vrgeo sic posco metuo lambo quoq; linguo
to scratche. to scrape to lerne.
Con et dispesco, scabo sic scalpo quoq; disco.
to greue. to forsake. to looke or se. to leue. to kepe of or fro.
Ango cum renuo. sic cerno linquo vel arcet.
cerno/linquo/et arceo. vt excretum. relictum. coercitum.
Quorum nata trium formabunt rite supina.

Compesco co hibeo. Dispe sco diuido.

De neutris quæ supinis carent.

to bren or to be hote. to grasshe. to be hote. to ferte.
Aestuo cum stridet, sic luceo ferueo pedo.
to nodde with the heed. to wynke vpon. to agre to lyue.
Et conquinisco conniueo congruo dego
to be colde. to rowte. to clense. to be a colde. to swell. to grasshe.
Algeo sterto luo cluo frigeo turgeo strido.
to heng ouer. to syng. to quake to dred. to rūme as on a sse. to be fall
Ingruo psallo tremo paueo rudo fulgeo liuet.

Hiero. eccl'ia scđo. In me dio ignis non sum estuatus

Suppedo. to fyste. Cluo an tiquū splēdeo vel pugno.

to clymbe. to denye. to shyne. to go aboute.
Scando refello mico satago nolo volo malo,
Vt decido. concido. incido.
Pango cano signans sum iungas et cado nata.
vt occasum. recasum
Occido cum recido donant veluti cado casum.

¶ De neutris quæ in ui prætereunt.

Nulla supina dabunt per ui si neutra secundæ

Ni valeo noceo placeo careo doleoq;.

Paret olet taceo pateo lateo caleoq;.

Atq; licet mereo.
¶ Hec carent supinis. Madeo/studeo/surdeo/sordeo/candeo/splendeo.

¶ De verbis optatiuis et continuatiuis.

desyderatiua. .i. continuatiua.
Optatiua carent sic continuata supinis.
to long for maryage. to trauell or laboure of chylde.
nubere desidero. parere desyderat. to be hungred.
Nupturio dat itum sic parturit, esurioq;.

¶ De passiuorum deponentium et communium præteritis et supinis,

Præterita vocis passiue verba reposcunt.

Ex sum, præterito et proprio de participante.
¶ Verba passiue vocis. siue deponentia. siue communia faciũt preteritum per circũlocutionem ab hoc verbo sum vel fui. et participio preteriti temporis: vt solor solatus sum vel fui.
verbum in or.
Or capit actiui ficta de voce supinum.
to ioye or to be gladde.
Vt lætor læto. lætatum ducitur inde.

Tolle ratum, fassum, tutum, tuitum, atq; misertum,
to defende
to trowe. to knowlege. or to loke. idem. to haue mercy.
Ex reor et fateor, tuor et tueor, misereri. Tueor Tuor.
¶ Tueor secũde pro defẽdo dat tutum. Unde tutor aris & sepius tuitus/ꝙ tutus. Tutus enim potius est nomen: vt tuta arx. Quinti. in de. Tuitus sũ adulescentis miserrimi causam. Unde tuitio verbale. Tuor est tertie idem quod video cum compositis Intuor/contuor/obtuor que antiqua videntur facit tutum. Et si quando tuitum mutuatur a tueor.

to go. to vse with profet or pleasure.
Dat gredior gressum. fruor et fructum fruitumq;
to vse familyar or
boolde vpon Vt tradit Minutia. to feyne or lye.
Est fractus nomen;commentum a con(q;)miniscor.
to auenge. to obteyne or get.
Vltum ex vlciscor. formatq; adipiscor adeptus.
to forget. wery. antiquū.i.defetiscor in vsu.
Oblitum obliuiscor habet. fessumq; fatiscor.
to mesure or met. to cōplayne. mete antiquum est.
Metior et mensum,quæstum queror. aptum et apiscor
to waken or ryse. I go aboute or a boure.
Experrectum expergiscor,donat quoq; nitor
to go/or iourney/or labour by the waye.
Nixum vel nisum. proficiscor datq; profectum.
Hiero.in Esaia.Et telā quā orditus est.Virgi.Inde toro pater sic orsus
Ordior orditum pro texo pro loquor orsum.
to proue or tast. to felowe. locutum.secutum.
Expertum experior. loquor, vt sequor exit in utum.
to get or obteyne. to make a couenaunt.
Nanciscor nactum format. pactumq; paciscor.

Iratum irascor donat.labor quoq; lapsum

Vsum vult vtor. formant plexum fata plector
to ryse or sprynge.
Ortum dans orior deducitur hinc oriturus.

Vult moritum morior dans mortuus et moriturus,

Nascor formabit natum sic nasciq; turus.

TELOS.

LIBER SEXTVS de verborum formis de defectiuis et anomalis.confusis, syncopatis,et apocopatis.

LIBER SEXTVS.

OCTVPLICES formas verborū discito, quarū

Perfectum dicas, quod non aliunde creatur.

Octo sunt forme verborum. videlicet forma perfecta frequentatiua effectiua siue continuatiua. desyderatiua. motiua. imitatiua. diminutiua et apparatiua.

Frequentatiua siue iteratiua.

i. primatiui vt rogito. i. frequenter rogo. .i. verbum frequentatiuum.

Primati sensum/signat cum sæpe frequentans.

vt clamatum clamito as. vt nexu nexo as. a cursu curso.

Atum commutes in ito. Sed ab u/faciunt o.

a dormitu

dormitio. a tueor tutu tutor aris. qđ est tertie. coniugationis.

Cætera verba/vel or. sunt(ni neto)omnia primæ.

Frequentatiuū siue iteratiuū verbum est/qđ sui primatiui sensū cū hoc aduerbio sepe vel frequēter sigt: vt salto frequēter salio. Et formantur dupliciter in verbis prime cōiugationis. a priore supino atum in ito penultima breui mutando. vt a vocatum vocito. In ceteris verbis a posteriori supino mutando u in o. vt a cursu curso as. vel si sint passiue vocis mutando u in or. vt tueor tutu tutor aris. Et omnia frequētatiua sunt prime coniugationis. nisi neto a neo qđ est tertie apud statum (teste Calderino) vt primo syl. Retite nemo modum transmissi computet eui. Et desinunt. vel in to: vt capto. vel in so: vt curso. vel in xo. vt nexo. vel passiue in or vt tutor. in xor: vt amplexor. in sor: vt versor. vel in ito vt lectito. vel in itor: vt visitor.

Annotatio de ijs q̄ formam frequentatiuam duplicant.

vt risito. vt visitor.

Formam in ito vel itor duplicat quandoq; frequentans

frequentatiuum

Accidit hoc quoties, crebro prius haud sit in vsu.

Annotare debes/ex frequentatiuis parū aut raro vsitatis: sepe fieri alia frequentatiua. Vt a supino lectu fit lecto: quod raro reperitur. Aū lectito quod vsitatius est. itidem ab iis vt repertis facto. luso. riso. acto vi so. scripto. sesso. &c. vtimur factito. lusito. risito. actito. visito. scriptito. sessito: cum ceteris. Item ab vtor non vsor sed visitor.

Alia annotatio.

Diminuit sensum primi quandoq; frequentans

to nappe.

Vt dormito, parum quod signat dormio sæpe. Dormito Scriptito.

Frequentatiuum aliquādo sigt diminutionē: vt dormito parum dormio et nō profūde: sed per interuallā. et id frequēter contingere potest: sed semper paululum. Et scripto. et non totam rem scribere: sed interposito spacio:

et partes diuersis temporibus scribere. Cice.li.vii.ad Atticum. Et hec et quid aliud ad me scribas velim: vel potius scriptites. Quanq̄ aliquando scriptito pro scribo simplici ponatur.

¶ Alia annotatio de ijs quæ contra hanc legem formant frequentatiuum.

Hanc contra legem sed cuncta sequentia fiunt
to swym to reuolue
to reuolue.aboue or thynke. to powre
Hæc agito fluito, sic cogito fundito iungas
to knowe to drede to swym.to get hardely. to fede
Noscito cum pauito nato quærito pascito, subde
to be syke to note or merke.
Aegroto ex ægro. nota quod format noto, quæso
to praye instātly. to enquyre. idem.
Quæsito, scitor scio, sciscitor a quoq; scisco.
to persue. to chate or Iangle.
A sequor et sector, loquor educit loquitorq;

Quesitor / Cogito / Noscito / Pauito. / Nato / Pascito / Aegroto / Noto / Quesito

¶ Quedā verba abusiue formant frequentatiuum vt ago agis. agito. hinc exagito. subagito: et coagito. Virg. Ipse dies agitat festos. Plini. Omes pisces cū extincti sunt / fluitant. i. supnatāt. Quesito penul. pd̄. a queso. non autem a quero. Fundito / as. a fundo / is. Plau. in Amphi. Cū cruciatu tuo isthec hodie verna verba funditas. Cogito a cogo. i. rem frequēter ad memoriā duco & cogo. Noscito a nosco. Plau. i Cistel. Nūc vestigia si qua sūt noscitabo. Pauito a paueo. Virg. ij. Prosequitur pauitās: & ficto pectore fatur. Nato. as. a no nas. penul. breui. Persi. Hoc natat i labris. hinc annato. innato. enato peñ. bre. Querito peñ. bre. a quero quesitū. sigt instanter et valde q̄ro. Te Lana et tela victū q̄ritās. Pascito a pasco. p pasto as. Var. Nūc feras que in syluestrib⁹ locis pascitāt. Aegroto ex egro noīe sigt sepe egrotio: siue varia valitudine afficior. Noto / as. pore bre. pro consydero. signo taxo et poti⁹ a nota ducit q̄ a notu. Inde annoto. denoto. penul. breui. Quesito peñ. longa a queso nō a quero latini affirmāt. Scitor peñ longa a scio. interrogo et inuestigo / que secretiora sunt. Virg. Suspensi eurypilum scitatum oraculo Phebi. mittimus. Sciscitor peñ bre. a sisco. i. scitor et magis in vsu q̄ scitor. Teren. Quicqd est libet hinc sciscitari. Sector aris. pro sectator. a sequor. i. sepius et quasi cōtinue sequor. Inde insector aris. vehementer sequor. insequor vel persequor. Teren. Sectari iussi si potis est. Loquitor a loquor. Gelli. li. primo. Supra modum loquitans conturbabat.

Scitor

Sciscitor

Sector

¶ Annotatiuncula de vsu frequentatiuorum.

¶ In frequētatiuis cudendis simus parci. vtrq; aliis q̄ inuentis vtemur nisi forsā in amplo opere. fastidiūt enim eruditi et latini. hmōi frequētatiua legito. frangito. tāgito. pongito. vacito. calcito. castigito. riso. valito. & similia. quia authoritate non probantur. Itaq; hec de frequentatiuis precepta sunt liberius vsitāda: nisi q̄ authorum splēdescunt vsu. qualia sūt apud Gel.

Hec et multo plura. Appellato/accessito/aduentito/portito/risito/ito/defensito/hesito/victito/solito/defenso/ventito/obseruito/surrectito/vectito/responsito/malitor.diuersitor.&c. Annotatione non indigna

❡Alia annotatio de ijs quæ a significatione frequentatiua deficiunt.

to come to. to endyte ony wrytynge.

Aduento accedo, scribenti prælego. dicto.

vt aduentito as. dictito as

Hæc in ito potius formantur quando frequentant

Cum sensu patris cupio, dant vendito capto.

❡Quedam sūt que a sigñione frequētatiua deficiunt. vt aduento. non est frequenter vento sed accedo. Dicto non est sepe dico: sed prelego: vt alius scribat. et suggero vt ratio dictat. Boett. Ecce mihi lacere dictant scribenda camene. Sed q: dictās sepe idē dicit et iterat. ne notari9 inepte scribat. dicto recte frequentatiuū dicitur. Astatius tamen hec duo cū sunt frequētatiua. in ito potius formantur: vt aduētito dictito. Preterea capto non est frequenter capio: sed capere cupio. Martialis. dum me captares mittebas munera nobis. Vendito non frequēter vendo: sed cupio vendere: vel sedeo ad vendendum: vt hic venditat libros. Aduento Dicto. Aduentito Dictito Capto Vendito

❡Effectiua siue continuatiua.

Est effectiuum verbum vel continuatiuum.

Quod fio atq; sui primati mobile signat.

.i. declinationis.

Neutris quod proprie flexus formato secundi

vt vileo viles vilesco.i. vilis fio.

Co cum persona præsentis iunge secunda.

vt labasco.i. labo vel cado.

Improprie ex alijs verbis. at nomina quædam

vt herba herbesco

Finalem mutant vocalem semper in esco.

❡Annotatio.

Ista sed hinc demas primatiui speciei.

Hisco, compesco, dispesco, suesco, quiesco.

Cum conquinisco, rescisco, fathisco, fatisco.

❡Effectiuum siue continuatiuū verbum est: qd̄ sensum sui primatiui: sed adiectiui. et non verbi. cū hoc verbo fio sigt̄. vt calesco.i. calidus fio. dr̄ etiā continuatiuū qd̄ cōtinuū incrementū passionis innate sigt̄. et a Valla aug-

mentatiuū appellatur. et proprie tantū fit a neutris scđe cōiugatiōis adde-
do scđe p̄sone presentis indicatiui singularis nūeri syllabā co: vt tepeo te-
tepesco. i. ī horas/vel magis ac magis tepidus fio. sic albesco/nigresco/ma-
desco. Quedā ab aliis verbis q̄ neutris (improprie tamen) formātur. nō ꝑ-
cenda effectiua: sed iis similia. Licet quibusdā sic nuncupentur: vt presen-
Hisco sco. i. presentio. concupisco. i. cupio. pertimesco. i. ptimeo. edormisco. i. edor-
Fathisco mio. precisco. i. prescio. sic et resisco/compesco/dispesco/suesco/quiesco/co-
Fatisco quinisco. Hisco qđ signat ꝓprie oscito. Item os ad loquendum aperire.
Plau. Ne hiscere quidē audeo. Item patefieri. Ouid. Hiscere nanq̄ tibi
terra negāda foret. hīc dehisco. Virg. Que satis ima dehiscat terra mihi.
Fathisco cū aspiratione. i. abundāter aperior. Ambro. libro hexa. Pleruq̄
terra meridiane plage torretur ardoribus atq̄ estu soluta fathiscit. Fatisco
Herbesco sine aspiratiōe. i. deficio/aut fatigor. Sta. Brachiis iāpudem cyclopū opero-
sa fatiscunt. Formātur etiā a noībus finalē vocalē mutādo in esco: vt iuue-
nesco. i. iuuenis fio. senesco. i. senex fio. herbesco. i. herbosus fio. dumesco
. i. dumosus fio. sic sylvesco/frondesco/floresco. ꝛc. Repuerasco tamen con-
tra hanc regulā formatur. i. rursus puer fio/Veterasco. i. vetustesco. hoc ē
vetus fio. Inueterasco. i. valde in consuetudinē venio. Nigidius tamen sic
distinguit. Vetustescūt que vetustate deteriora fiūt. veterascūt que meliora
fiūt. Et quanq̄ hec interī cōfundātur tamē venuste aliq̄ seruabit. Politia-
in prefatiōe miscella. Si modo hec ipa nō vetustescere adhuc: sed vetera-
scere de ītegro possint. Integrasco. i. iteger fio. Terē. Hoc malū ītegrascit

Desyderatiua forma.

vt esurio desydero esse vel comedere — i. primatiui

Verbum quod signat desydero, cum sibi patris

vt edo es esum esu esurio

Infinitiuo, de posteriore supino

Esuriui

Fit, rio coniuncta, quarti semper quoq; flexus

Esurio. parturio. nupturio superius dicta

Præteritisq; carent præter tria sicq; supinis

Excipias scaturit scateo pro simplice sumptum.

Desyderatiuū verbū est/qđ a Prisciano meditatiuum vocatur: et termi-
natur in rio: vt esurio/nupturio/et parturio. Et per infinitiuū sui primatiui
Esurio et verbum cupio explanat. estq̄ cōiugationis quarte: sine preteritis et supi-
Scaturio nis. vt in quarta cōiugatiōe ostensū est: vt esurio. i. cupio esse vel comedere.
Nec vllo modo meditatiua vocari possunt. Scaturio excipit qđ licet sit in
voce desyderatiuū: in sigtiōe pro primatiuo scateo. quod idē quod emano
erūpo/ebullio sigt. Die. In sepulcro eius nō nisi manna inuenitur. quod c-
scaturire cernit. Amaturio sūt lecturio dicturio cū amasco et legisco quibus
placet relinq̄mus. Ipa quidē ceteraq̄ eiusmodi nisi apđ autores ꝓbatos
inueniātur. nō in gregē desyderatiuoꝝ et effectiuoꝝ ascribēda censemus

Motiua.

Motiuum verbum quod signat eo atq; gerundum

Primati, iuncta ad: sic fit, mutetur in esso,

Is. de persona præsentis rite secunda

Hinc deme accerso viso arcesso ætq; lacesso.

¶ Verbum motiuũ quod in so terminatũ / per gerundium sui primitiui: cũ prepõne ad: et verbũ eo is. aut synonymũ explicatur. Estq; cõiugatiõis tercie et format a secũda psona pñtis indicatiui. is syllaba mutata in esso. vt a capio capis capesso. i. eo ad capiẽdũ. Facesso. i. eo ad faciendũ. Demũtur hec que hanc formã non sequuntur. Accerso et accesso eiusdẽ sigtionis pro eo ad vocandũ. Teren. Obstetricẽ accerso. Fit autẽ accerso ab accio is iui Arcesso ab arcio qd̃ idem est. cũ apud antiquos (vt Priscia. inqt) ar p ad poni cõsueuerit vt aruenas aruolare dicentes. p aduenas aduolare. Unde ostenditur recte arcesso dici ab arcio qd̃ nos accio dicimus. apd̃ Virg. iñ li. iij. geor. p attraho ponit. Hinc pecudes armẽta viros genus omne ferarũ. Quemq; sibi tenuis nascentẽ arcessere vitas. Quanq̃ et arcesso ab arceo p accuso fm quosdam esse possit. Salu. in Iugur. Quo facilius iudicio regis stari et reliquorũ: quos pecunie capte arcessebãt: delicta patefierẽt. Similiter viso is a video. i. eo ad videndũ. Teren. in eschyra. Non visam vxorem pamphili cũ in primo sit egra. Idem in Au. Id viso tune: an illi insaniãt Ponit etiam pro videre. idẽ in phor. Vultis ne eamus visere. Inde reuiso prouiso. inuiso: et visito frequentatiuũ. Et lacesso is a lacero. i. eo ad lacerã dum vel prouoco. Salu. Pridie legiones in monte positas lacessiuit. Virgi. Efficiam post hac ne quenq̃ voce lacessas.

Capesso
Facesso.
Accerso
Arcesso

Lacesso

¶ Imitatiua.

Est imitatiuum, quod signat patrem imitari

I. patris iungas zo, vel so. quædam et in or dant

¶ Verbum imitatiuũ est / qd̃ signat patrẽ imitor: et imitationẽ sui primatiui significat: vt patrizo vel patrisso. paternos mores imitor. Teren. in Adel. Laudo te Ctesipho patrizas. abi / te virum iudico. Matrisso as matrẽ imitor. Vulpisso vel vulpizo. vulpinas fraudes imitor. Atticisso. atticeloquor. Plau. Non atticissat: sed sicilissat. Grecisso as. grecos imitor. Et formatur a primo casu pmatiui i / adiũcta zo vel sso. vt a patri patrizo vel patrisso. Quedam formantur in or. vt philosophor pharis. philosophos imitor. et poetor taris & in poetica exerceo. siue poetã ago. Ennius. Nunq̃ poetor: nisi podager.

Patrisso
Matrisso
Vulpisso.

¶ Diminutiua.

vt sorbeo / es. sorbillo to syppe. garrio / is. garrulo. to chat.
Diminuens, is. et es. in ulo mutat, vel in illo.

Præsenti patris: sensum patris minuitq;
to rebuke. to deceyue.
Est primi flexus. deme hinc sugillo cauillo
to go assaute. to tycle. to syppe.
Et catulo quarti, tituloq; titillo pitisso,

Sorbillo
Garrulo
Sugillo.

¶ Diminutiuū verbum est/quod in ulo/ vel in illo finitum sui primatiui
minutionē importat: vt sorbillo as. parum sorbeo. Et formatur a secūda per
sona pñtis indicatiui. mutādo is: vel es in ulo: vel in illo. & est prime decli
nationis. vt a garrio is. garrulo as. i. parū garrio. Teren. in adel. Et cya
thos sorbillās paulatim hunc producā diem. Ab hac forma excipiūtur
Sugillo as. qđ licet a sugēdo ducatur signat tamen ex percussa carnē ma
culo: qđ succus: hoc est liuor deducat. Inde sugillatus. i. percussiōe macula
tus liuore. Plini. li. xxviij. Caseus recens cū melle sugillata emēdat. Inter
dum sugillare est deridere. detrahere. accusare reprehēdere. Liui. Legati
grauiter ferētes se sugillatos esse. Hiero. in prefatiōe pētatheuci. Qui
asserunt in. lxx. interpretū sugillatione noua pro veteribus cudere: nō om
no. &c. Cauillo as. et cauillor aris. depo. quanꝙ a caluo is. dicatur. signt tam
fallatia/aut dolo vtor. Cauillationem. Cice. de ora. li. ij. accipit pro genere
quodam faceciarū genere. tanꝙ scommate faceto et cauillo dicaculo: vt
inquit. Duo sunt faceciarum genera. Alterum equaliter in omni sermo
fusum. Alterum peracutum et bre. Superior cauillatio: altera dicacitas
minata est. Catulo is ire. est gestire: et coitū maris appetere. Plau. Qu
micam vxorē vidi catulientē. Titulo as. est titulum impono. Hiero. in pro
go super psal. Sciendū est. C. l. psalmos Dauid cecinisse: quamuis ali
noībus titulētur. Titillo as. est per blandimēta ingero. prouoco. cōmoueo
sit. cum quis carnis pruritum sentit. Lactan. li. vi. his blādimētis: et sua
tatibus titillat aīas. Itē pitisso as. qđ signtione diminutiuū est. sed non vo
et sigt parum gusto. Teren. Pitissando modo mihi quid vini assumpsi.

Cauillo
Cauillatio

Catulo
Titulo

Titillo
Pitisso

¶ Apparatiua.

Apparere notans, cum vocali præeunte.
vt albeo/es. albico as.
S, in ico vertit præsenti tempore patris,
.i. albeo manifeste vel aperte.
Est primi flexus, patris actum signat aperte.

Albico
Fodico
Vellico
Nutrico

¶ Apparatiuum verbū est/qđ in ico terminatum sui primatiui actum ma
feste sigt. et formatur a secunda persona presentis temporis indicatiui s
cum vocali preeūte. mutatis in ico. vt albeo es. albico. albicas. i. manife
albeo. Fodio is. fodico as. i. manifeste fodio. Vellico aperte vello. Nutri
nutrio cum ceteris.

¶ De formatione participiorum

¶ De participijs præsentis in ens et ans.

Participans præsens, de imperfecto bene formes,
vt amabam amans. docebam docens. loquebar loquens.
Præterito. si bam, vel bar mutaris in ns.

¶ Exceptio.

quod facit ambiens/entis.
Hinc tamen excipies (dempto ambio) eo queo nata

vt adibam adiens adeuntis.adeūdi.do.dum.inquiēs euntis.eundi.do.dū,
Quæ per iens,genitum per euntis eundo gerundum
Donant.et præsens,absens de absum,quoq; præsum

De participijs præteriti temporis et prioris futuri.

temporis.
Præteriti,sic participans formato,supino
vt a doctu doctus a doctu docturus.
Vsi iungas s,rus participansq; futuri.

Exceptio.

a morior qd moritum in supino. ab orior qd ortum facit.
Mortuus hinc tollas moriturus sic oriturus,
a fuo futum antiquo. verba que faciunt utum fm quosdam.
Fio futurus et ex utum quædam per iturus,
Sic nosco ignosco, tamen ignoturus habetur.

Priscianus docet quedam esse verba in utum supina formantia. quorū participia futuri formāt per uturus:et verbalia in itio:vt argutum arguiturus.tutum tuiturus.sputum spuiturus.plutum pluiturus. Salusti.i histo. Quos aduersū multi ex bythinia volentes occurrere/falsum filium arguituri.Sed tuiturus videt potius a tuitum:quod aliquando a tueor ducitur. Similiter nosco facit nosciturus:sed (vt Minius censet)a noscitum antiquo supino. Itidem ignosco scdm Pisonem frugili.ij.anna.ignosciturus. vbi dicit Quocūq deliquisset/ignosciturū affirmabat habetur et ignoturus secundū regulam. Cice.in Cato. Ignoturum alteri quod patrē: alteri quod tutorem secutus est. Cato.li.v.origi.Quod eo℞ nemo mihi ignotur⁹ est.

Argu iturus
Tuiturus
Nosciturus
Ignosciturus
Ignoturus

De participijs posterioris futuri in dus.

Indus participans formes ex participante
vt amantis amandus.
Præsentis.geniti si tis mutaueris indus

Formatio verbalium nominum in or, us,io.ura,et trix.

Ex u,conficies in posteriore supino
Verbale or,simul us. vel io : iungatur et ura.
Ex tor trix formes,tamen ex sor rarius exit.

Verbalia in or.us.io.ura et trix formātur a posteriore supino. hac lrā.u. mutata in or.vt cultor.defensor. In us.vt cultus.i.ornatus. accessus.i.adit⁹ luxus.i.libido. In io. vt lectio.accessio.i.incrementū. connexio.i. vnio siue colligatio.In ura. vt cultura.i.ornamentū.aliquando terre aratio.cum agri iuncta.vt agricultura. In trix vero formantur a verbalibus in tor: versa in trix vt a cultor cultrix.victor victrix. Pauciora sūt verbalia in trix a verbalibus in sor:sed sūt pleraq in sor (vt diximus in de generib9) cōis duo℞. leguntur tamen apud probos tonstrix.assistrix.et possestrix.

Cultor
Cultus
Accessus
Luxus
Accessio
Connexio
Cultura
Cultrix
Tonstrix
Assistrix
Possestrix

¶Exceptio.

Quod dat itum vel ctum cum e, verbum quoq; prima
Atio verbali. sic participante futuri
Aturus præbet. demas seco sectio formans.
Atq; secatio quod rarum est hinc consule Vallam.
Dant in itor, vel itus. legitur sed raro domator.

Sonatio
Sonaturus
Sectio, secatio
Domitor
Cubitor
Domitus
Cubitus

¶Uerba prime coniugationis que itum vel ctum cũ c / in supino fac[iunt] verbale in atio potius q̃ in itio & participiũ prioris futuri in aturus po[tius] q̃ in iturus: vt sonatio sonaturus. plicatio plicaturus. &c. Demas hic se[co] a seco / qđ aliquãdo licet rarius) secatio format. author est Ualla. For[mant] verbalia potius ĩ tor & itus / q̃ in ator et atus: vt dormitor. cubitor. dom[itus] cubitus. Tibillus solus dixit li. iiij. Te duce non alias cõuersus terga do[mi]tor. Calu. li. vij. Cubitorẽ bouem appellat qui sepe discumbit et pertin[aci] contumacia. Hiero. li. cã. Cum rex esset in accubitu suo. Plini. tñ di. J[u]batu omnia tonuerit. oĩa perennit. Idem domitura bouum. Ouid. de t[er]ribus. Qui modo de terrico referas domitore chimere. Sunt qui dicunt [hec] verba olim fuisse tertie. et ideo in itor etitio et iturus (licz rari⁹) reperiun[tur].

¶Annotatio de imperatiui modi formatione in qua sæpius oberrare solent grammatistæ.

¶Ama / doce / audi. ab amas / doces / audis. ablata s / littera. Lege a leg[is] ablata s / littera & i / in e / versa. Dicimus tamẽ fac. duc. fer. &c. vt patebit. [Et] tertia persona presẽtis imperatiui. amet ab amo. o versa in et / legat a le[go] o versa in at. doceat / audiat ab doceo audio. o versa in at. Prima pluralis [a] tertia singulari t. lr̃a versa ĩ mus: vt amem⁹ doceamus legamus audi[amus] que etiã sũt voces futuri optatiui. Tertia pluralis a tertia singulari n / [lra] ante t. interposita: vt amẽt doceãt legant audiant. Secũda pluralis a sec[un]da singulari addita te: vt amate. docete. audite. Legite tamen a lege. e in [i] versa. Prima et tertia futuri a scđa presentis imperatiui. addita to sylla[ba] vt amato. doceto. audito. legito tamen a lege e. in i. versa. Scđa pluralis [a] secũda singularis addita te syllaba: vt amatote. docetote. legitote. audit[ote]. Tertia pluralis a tertia presentis indicatiui. addita o / littera. vt amãto. do[cento]. legunto. audiunto. Antiqua sunt amantote. docetote. legitote. aud[i]tote apud doctos.

¶De formatione imperatiui modi passiuæ vocis.

¶Scđa presẽtis imperatiui passiui formatur a scđa actiui addita re / sy[lla]ba: vt amare. docere. legere. audire. que edẽ fiũt voces infinitiui actiue [vo]cis. Tertia tã singularis q̃ pluralis fiũt a tertiis actiuoꝝ addita ur: vt ame[tur] amentur. docetur doceantur legatur legantur. audiatur audiantur. Prima pluralis a prima actiuoꝝ s / in / r / versa. vt amemur. doceamur. leg[a]mur. audiamur. Scđa pluralis a secunda pluralis actiuoꝝ te versa in mi[ni] vt amamini. docemini. legimini. audimini. Secũda et tertia futuri passi[ui] a secunda et tertia actiui. addita r / littera: vt amator. docetor. legitor. audi[tor]. Prima pluralis futuri. edem cum presenti. Secunda pluralis a secunda presentis. i. finali versa in or. vt amaminor. legiminor. audiminor.

Confit confieri. suffit suffire leguntur.
Defit defieri tantum sic infit in vsu.

Confit cōfieri pro cōficitur confici. et sufficit suffire. pro suffumigo. i vsu sūt apud authores. Macrobi. Oportet diē qui ex quadrātibus confit intercalare. Virgil. iiij. Confieri possit paucis aduerte docebo. Idem At suffire thymo cerasq; recidere manes. Defit & defieri. pro deest et de esse. & infit pro dicere incipit. et pro incipit in vsu reperiūtur. in reliquis vocibus deficiunt apud recensiores. Virg. Lac mihi nō estate nouū/nec frigore defit. Teren. in ecy. Nihil apud me tibi defieri patiar. Priscia. dicit. defio in loco passiui deficio habere. sed sine teste. Liui. li. i. Cum ita Tullus infit. i. dicere icipit — Confit. Defit.

Ista forem. res. ret. rent. cum sibi compositiuis
Sunt optatiui coniunctiui quoq; voces
Infinitiui fore temporis estq; futuri.

Composita a forem sunt ista. Afforem. i. adessem. Conforē. i. simul essem Virg. Atq; vtinā rex ille afforet eneas. Teren. Spero cōfore. id est conuenire vel concordes esse: vel simul fore. Defore. id est defuturum esse. Silli. Promittitq; viris nulli se defore testē. Profore. i. prodesse. Hora. Que nocuere sequar/fugiā que profore credam. Abfore. i. abfuturum esse. Ouid. Sumitur tamen aliquando forem pro essem. et similiter sua composita. — Forem Afforem Conforem Defore. Profore Abfore.

Faxo dat faxis faxit. pluraleq; faxint
Pro faciam/primi estq; modi vox illa futuri [i. indicatiui ... s. temporis]
Sic faxim flectes optatiuiq; futuro
Dic subiunctiui præsenti tempore faxim

Teren. Faxo iam hic aderit. i. faciam. liui. Quod faxitis deum velim fortunare. Lice. de se. Nemo me lachrymis decoret ne funera faxit. Teren. in heau. Vtinā dii ita faxint. Plau. Verbum caue faxis. — Faxo

Flecte modi primi sic optantisq; futuro.
Ausim sic ausis ausit tantum simul ausint.

Liuius libro pri. Nec si sciam dicere ausim. i. audebo. Festus dicit ausis pro audeas. Ouid. meta. vi. Et nihil est quod non inopino captus amore ausit. — Ausim. Ausis.

Præsenti salue et saluete modi imperialis
Salueto flectas et saluetote futuro
Infinitiui præsens saluere dabitq;
Atq; modo simili variabis aueq; valeq;
Saluebis Cicero. valeant Terentius inquit.

Cicero ad Atticū. Saluebis a meo Cicerone. Lectū est apud antiquos salueo salueat et salueant. vt Plautus in truculēto. Terētius. Valeant qui inter nos dissidium volunt. Idem Iubeo te saluere. Dicimus Aue ipsi ve — Salue. Aue.

nientes etiam aduenienti. Dicimus Uale et aliquando salue recedenti. [...]
Uale — dicitur ab aueo/es.i. cupio.et pre nimia cupiditate gaudeo.vt sit Aue gaude et letare. Non autem dicitur ab a.i.sine.et interiectione veh.vt barbari quidem censent. Marcia. Jam satis est non vis apher auere. vale Jocus. Mane tibi pro me dicet auere liber.

Aio.

Præsenti aio et ais.vel ait format simul aiunt.
Imperfecto aiebam.cum socijs.et aisti
Perfecto.vel aistis.ai modo et imperitanti.
Optatiui aias iat iamus iantq; futuro.
Aiens participi.sed cætera non parit vsus.

Gelli.li.xvi. Siue aias siue neges herebis in captione. Augu.dixit aistis. Vos adijciemis in malo aistis. Plau. vel ai vel nega. Cice. de fini.bo. Quasi ego curem quod ille aiat/aut neget. Priscia. Aiamus dixit li.primo constru. Sabellicus arbitratur legendum esse apud Catullum. aiūte pro dicite. Apulei.vi.meta. Sic aiens crystallo dedolatum vasculum tradidit. Cice.in topicis. Contraria aientibus inquit.

Præsenti tantum Cedo dic cedite imperitantis.

Cedo — Cedo cuius prima corripitur est vox tantū imperatiui pro dic vel da. [...] mat cedite p dicite: vel date. Teren.in Eunu. Quid factum est/cedo. Id. in phor. Tu mihi argētum cedo. Cedite rarius: nisi apud Plautū pro quo vetustissimi cete protulerunt. teste Marcello. Ennius in Medea. Saluete optima corpora: cete manus vestras measq; accipite.

Flecte diunt prodent optatiuiq; futuro.

Diunt poeticum. Vox sola futura optatiui: a quo perdiunt.apud Teren. non rarum. Dij tibi exitium diunt.in An. Alibi in Eu. At omnes dij deeum perdiunt.

Gignit ouat vel ouans et ouatio cætera raro.
Et licet ad verbum visum.verbum dat amabo.

Ouat. Ouans. Ouatio. Ouo/as. Amabo — Ouat Phocas solum ponit tertie persone defectiuum cuius participium ouans et verbale ouatio.i.paruus triūphus.reliqua parum sunt in vsu. licet aliqui dicant. Ouo ouas ouat. &c. Parce tamen vtendū est quod apud authores rarum. Ouat.i.letatur.gaudium vociferando vel canendo monstrat. Amabo (authore Miniutta) integrū est: q2 deducitur ab amo.as. Nec est proprie aduerbium vel interiectio. licet vtriusq; vicem blandiēdi fungi videatur. Regit enim post se actm casum. vt amo.et penulti. producit semper. Comicis valde familiare. Cice.li.ij.epi'ax. Amabo te cura et cogita.

Quattuor hæc odi memini cæpi quoq; noui
.i.indicatiui.
Præterito primi variato modi reliquisq;
Temporibus ductis ab eo: sensum retinebunt
Voceq; præteriti.præsentis præteritiq;

Flecte memento modiq; futuro, tote secundi,
A cæpi cæptus deducitur. osus ab odi.

¶ Odi. i. odio prosequor. frequẽs (odio/is. rarius apud ethnicos) sm̃ q̃sdã vox est preteriti et sensũ habet presentis impfecti et preteriti. i. odio odiebam odiui. et inde osus et osurus/ & osor. Cice. tamen odio. is est vsus. li. de orato. Aut odiant/ aut diligant. Sene. de virtu. Neminẽ odias. Hierony. in psal. Odiui omnẽ viam iniquitatis. Ab osus participio perosus et exosus. quorũ verba perodi et exodi. exoleuerunt. Plau. inimicos osa sum. Virgil. Si non dum exosus ad vnum troianos. Naso. Ille perosus opes. Odi. Osus. Perosus.

¶ Coepi cũ oe diphthõgo a coepio antiquo pro incipio. quod apud antiq̃s in vsu erat. Teren. in Adel. Sex totis mensibus ol fecissem q̃ hic coeperet. Cato. Coepiam sediciosa verba loqui. Nunc preterito eius pro presenti vtimur cum deductis coeperam. perim. pissim. ro. pisse. coeptum ire. Et coeptum. ti. quod est principium. Ouid. Dii ceptis aspirate meis. Caepi cum ae diphthongo est preteritum solum a capio. vnde captus participium: sed a coepi coeptus. Coepi.

Quæsumus a quæso. sed quæsit quæsere raro.

¶ Queso vox presentis indicatiui dat solum quesumus pro rogo et rogamus cetera exoluerũt. Politia. p i/q̃ssimus scribit. Olim eni integrum fuit queso/ sis/ quesiui quesitũ vel quesum. author est Niniui. Infini. quesere. Queso.

Inquio siue inquam præsenti quis quit iuntq;.
Perfecto inquisti simul inquit. sicq; futuro
Format ies vel iet. modo et inque. iatq; secundo
Inquiat optantis tantum deflecte futuro.
Participans dat iens, nec in vsu plura reperta.

¶ Cicero de se. Ne inquit et inq̃ sepius interponerentur. Cice. de orato. li. ii. Aucupari verba oportebit/ inquio vt ea que sũt frigidiora vitemꝰ. Persi. Hoc iuuat hic inquis/ vero quisq̃ faxit oletũ. Iuue. Quando artibus inq̃t honestus. Cice. in verrem. Ubi sunt Pamphile inquiunt scyphi. Idem. ii. de ora. Tu vero iquisti molestus non eris. Inquies inquiet. Inquam apd̃ Boetium frequenter occurrent. Inquam etiam interdum sig̃t dixi. Teren. Abte emittere inuitum eam inque. Cice. in. iiii. adherẽ. Quid enim tibi vis aliquis inquiat. Plau. in aulu. Ita dii faxint inquito.

Sodes, pro si audes. capesis sic. pro cape si vis.
Sultis, si vultis. sis si vis, iunge apage (et) sis
Pro remoue si vis: voces sunt imperitantis

¶ His defectiuis vtuntur poete. et comici presertim et interdum alii ad vitandum arrogantiam: q: superbum foret maioribus imperare. Et quia crebra sunt non opus erit testimoniis. Apagesis penul. cor. sig̃t adhuc/ vel remoue si vis. scd̃m Niniui. caue si vis. Apule. Apagesis iã cruentos deos Metri causa interposui et syllabicon per Temesim.

Noctescit ningit lucessit sicq; diescit.

Atq; gelat ternæ hæc impersonalia vocis.

¶ Hec impersonalia authore Phoca. carent futuro imperatiui/ gerũdiis et participiis.

¶Annotatio.

¶Explicit expliciunt solus Alexander ponit. que a probis authoribus sentur barbara. Nam latini dicunt liber est explicitus/aut finitur. Mar apophoretis. Versibus explicitum est omne duobus opus.

¶Annotatio de antiquis.

¶Si quis omnẽ antiquitatẽ diligenter perscrutari vellet multa plura in ueniret anomala et eclyptica. Ut excessis / pro excedas. irritassis. pro ir tes. prohibessis: pro prohibeas. locassis: pro locauero. dias: pro dies: cre pro credas. supplicassis pro supplices. negassis: pro neges. taxis pro tã adassint: pro adigãt. sine numero id genus alia sunt apud plau. et vetus mos. Vt bitet: ꝓ veniat. Plau. Di iste seruassint. Idem. Id Juppiter prohi bessit. Teren. Caue quoꝙ ex isthoc excessis loco: ꝓ excedas. Varro. meum taxis librum. Que oĩa sunt fugienda nobis.

Dor der for furo fer: simplex nunc abdicat vsus.

¶Hec simplicis dor et der passiuũ a do das. for faris. furo i. insanio for faris in coniunctiuo non sunt in vsu: sed in cõpositione vsitãtur: vt pe dor. affor.

¶De verbis apocopen patientibus.

Dic duc fac et fer / dico duco facio fert
Donant cum natis. facio formant fice nata.

¶Hec. iiij. verba patiũtur apocopen in scḋa singulari imperatiui modi tum. nam in plurali integram seruãt formam: vt a dic dicite duc ducite. facite. excepto hoc verbo fer a fero quod facit ferte. Similiter eorum cõ sita eandem apocopen patiuntur: vt adhuc adducite. preter facio comp ta que integram seruant formam. vt efficio effice. confice.

¶De verbis syncopen patientibus.

vt amaui.
Verbis quæ primi flexus ui præterito dant.
vt amasti pro amauisti. amastis pro amauistis
Præterito numeri persona vtriusq; secunda
vt amarunt pro amauerunt.
(Vi dempto) et terna plurali syncopa fiat
vt amaram/amauissem/amarim/amaro/amasse. in oĩbus personis.
Temporibus reliquis ab eo ductis fit vbiuis.
vt cupiui/audiui.
Verbis quæ terni aut quarti iui preterito dant
vt cupij/audij. in omnibus personis vtriusꝙ numeri.
Præterito (subtracto u) syncopa fiet vbiq;
cuparam. issem. rim. ro. isse. audieram. issem. erim. ero. isse.
Temporibus cunctis ab eo reliquis quoq; ductis

ti tui/ sui.
Syncopa non fiet quando bissyllaba vox est.
a scio. a noui. a flo. a fleo.
Ni scisti nosti flasti flesti: tamen isti
Martia. Aequora per scylle magnus comes exulis/isti.
Pro iuisti legitur: dixit generis reliqua eius
Terentius. Hui dixti pulchre.
Quandoq; inuenies vsu pauisse poetas.

De verbis anomalis.

Verbum anomalum vel anorme/est quod contra alioꝝ regulam forma
tur. vt sum. es. fuit. Sum sic declinatur. Sum es est: plurali sumus
estis sunt. Imperfecto eram eras. ꝛc. Perfecto fui fuisti. ꝛc. cum ductis fue
ram. erim. issem. ero. isse. habet preteritū ab antiquissimo verbo fuo fuis. i.
sum es. Cuius adhuc aliqua repertūtur apud Plau. ꝛ ipsum etiam Virg.
enei. xi. Tros rutulus ve fuat nullo discrimīe habebo. Plautus in am Me — Fuo.
quisq̄ tā audax fuat homo. Idē in cap. Caucto ni iratus fuas. Futuro ero
eris. ꝛc. Imperatiuo modo sis vel es sit. Plurali simus sitis vel estis (aliqñ
site) sint. Terē. in An. Bono aīo es. Virg. Huc ades o formose puer. Plau
in Curgu. Site mihi volētes ꝓpitie: sed exoleuit. Futuro esto. Pl'ali sim⁹ — Site.
estote sunto. Optatiuo essē esses. ꝛc. Futuro optatiui ꝛ presenti cōiunctiui
sim sis. ꝛc. Infinitiuo presenti esse. perfecti fuisse. Futuro futurus. Ens
in vsu doctoꝝ non est. a dialecticis vsitatū. Sum caret gerundijs ꝛ supinis
Potens est tam participiū q̄ nomen a possum. Sed quando participiū est
tēpus sigt. ꝛ accusatiuo iūgitur noīm vel infinitiuo: nec cōparationē acci
pit vt potens pugnare vel potens bella facere. quādo vero nomē caret tp̄e
ergō iūgitur vt potēs maris et cōparationē accipit: vt potentior. Hec Cal
lepi. participia vero presens et absēs. Cetera composita carent gerundijs — Adsum
participijs et supinis. Adsum ades adest. assumus adestis assunt. Im
perfecti aderā. Perfecti affui. affueram. adero. Imperatiuo adsis vel ades
(nō assis) Sic prosū prodes ꝓdest. ꝛc. profui. ꝛc. Possum potes potest possu
mus potestis possunt. poterā. potui. potero. Veteres dicebant potessim. po
tessem. ꝛc pro possim possem. Et potestur poteratur possetur. pro potest po
terat posset. his et similibus scatet. Plau. Celius cum suis cōtemporaneis
Reliqua composita declinātur vt sum. Volo vis vult. Plurali volum⁹ — Volo.
vultis volunt. Imperfecto volebam/bas/bat. ꝛc. Perfecto volui/isti. ꝛc. cū
suis deductis: vt volueram. erim voluissem voluero. Futuro volam/les. ꝛc.
Imperatiuo caret qꝛ voluntas est libera neq; imperari pōt. Licet Diome.
dixit. Volito. tote. Alij. fac velis. non sūt in vsu. Opta. etiā vellem/les. ꝛc.
que voces sunt imperfectiui. subiūctiui. i. futuro optatiui velim. lis. ꝛc. In
fini. velle. Supi. et gerūdijs caret. teste Phoca. Licet aliqui (nullo autho
re) dicāt volitū voliturus. Malo mauis mauult. Plri malum⁹ mauult;
malūt. Imperfecti malebā. Perfecti malui. cum deduct; maluerā. malue — Malo
rim. maluissem. ro. futuro mallem. les. ꝛc. Quīti. li. pri. Qui grecā figuram
non latine. sed citra reprehensionem loquetur. Imperatiuo caret. Optatiō
mallem. luerim. maluissem. malim. Cōiunctiuo. malim. mallem. rim. luisse.
luero. Infiniti. malle. maluisse. ceteris caret. Reges apud vetustissimos nō

imitanda. mauelim et mauellem. Plau. in au. Mori sese mauolet. Idē
Amphi. Experiri isthuc mauellē. ¶ Nolo similiter inflectitur. Nolo nō
Nolo nonuult. nolumus nonuultis nolunt. Imperfecto nolebam. Preterito per
fecto nolui nolueram. cū aliis deductis. vt noluerim. luissem. ero. luisse. fu
turo. nolā. les. ꝛc. Imperatiuo noli nolite. Futuro nolito. tote. Opta. nollem
noluerim. luissē. Futuro nolim. Coniuncti. nolim. nollem. erim. luisse. luero
Infinitiuo nolle. noluisse. reliqua non sunt in vsu. ¶ Fio. i. efficior. fis fit
more quarte cōiugationis, irregulariter tamen. Preteri. factus sū cū dedu
ctis tēporibus. Imperati. caret. vel ſm quosdā mutuatur a futuro optati
fias fiat. ꝛc. Nā fi fite ꝛ fitote raro (nisi apō antiq̄s) leguntur: vt apō Plau.
et Cato. Veteres fitur. ꝛ facitur. ꝛ facessetur. et alia multa dixere (vt probat
Priscia.) que exoluerūt. in reliquis fio per quartā cōiugationē declinatur.
Eo. ¶ Eo et queo per quartā cōiugationē et nihil anomalū habent. nisi ibam
Queo. quibam. ibo quibo. et in quibusdā tēporibus. vt psonis scdam vocalē pro
tertia. Ut eo is it. Plrl imus itis eunt. Impfecto. ibam. Perfecti iui. cum a
liis deductis iuerā. issem. rim. ro. isse. Futu. eam ies iet. ꝛc. sed vsitatius ibo
ibis. ꝛc. Quanq̄ antiqui illud futurū in ibo enūciauere. iam tamē exolevit
nisi in ibo et qbo. Cecili. audibis male si male dicis mihi. Proper. Lembi
ractro vulnera nr̄a sono. Apō Plau. est frequēs. Imperati. I. eat. eamus
ite eant. Futu. ito. eamus itote eunto. Opta. irem. iuerim. iuissē. eam. Con
iunctiuo eā. irem. iuerim. iuissem. iuero. Infini. ire. iuisse. iturum esse. Geru
dia eundi/do/dum. Supi. itum itu. Partici. iens iturus. Sic et queo varia
tur. Cuius gerūdia nō legimus: sed nec a veneo participia. ¶ Edo es est.
Edo. Plrl edimus editis edūt. Edebā. edi. ederam. edam. Imperati. es vel ede
edat. plrl edam9 este vel edite edant. Futuro. esto vel edito. pl'r edamus
estote/vel editote edunto vel tote. Opta. essem. ederim. edissē. edam. Con
iuncti. edā es essem ederim edissem edero. Infiniti. esse edisse esurum esse
es/vel ede. Gerū. edēdi/do/dum. Supi. esū/su. rartus estū/tu. Parti. edēs esurus vel
estur9. Passiuū eius regulare est: nisi qō estur p edit dr. Cōpo. eius eandē
sequūt formā ſm q̄sdā: vt comedo comes comest. Exedo/exes/exest. Vir
gili. enei. Quid delubra iuuāt: est mollis flāma medullas. est p edit. Idē
geor. Ut mala culinos esset rubigo. esset p cōmederet. Plau. i mili. Es/bi
be. i. comede. Mar. Si vis esse satur/nostrū potes eē priapū. Qui. i. de po.
Estur vt occulta vitiata putredine nauis. Plau. Veniat senex quē absen
tē comes. Cice. p horten. que sepe ipē comest. Idem. Aegritudo lacerat
Estur exest metē. Pli. Comesse fetus suibus non est prodigiū. Cice. pro sextio a
Comest bona solus comesset. Idē p L. Flacco. Quasi bona comesse rome non lice
Exest. ret. Apō veteres edo regulariter declinabat. teste Serui. sup illō. v. enei.
Non medis de gente phrygū exedisse/nephādis. vbi etiā dicit es a sū co.
ab edo pdu. Hiero. i sacris q̄nq̄ vetustā cōiugationē imitat: vt i illo. Quis
plātat vineā et de fructu ei9 nō edit. alibi. Vincēti dabo edere de ligno vite.
Ser. cōsētit. Diome. vn̄ meli9 dicem9. Comedo comes q̄ comedo comedis.

¶ De ijs verbis quæ in prima persona dupliciter efferuntur et idem significant.

i. conjugationis. vt dureo. denseo.

Sunt duro et denso primæ. per eoq; secundæ.

i. passiua.

Sunt prime actiua hæc: quando sunt neutra secundæ.

Congrego. .s.cõiugationis. to vnyte or knyt. to gydder.
Est vno primæ. sed crebrius vnio quarte

¶De verbis tam primæ q̃ tertiæ coniugationis ĩ prima persona confusis, in significatione diuersis.

.i.coniugationis.
Primi nunc flexus sunt isthec nunc quoq; terni.

das/ to laye a
to to call. das/to cõmaunde. las/to spoke to. ras/to loke. groūd werke
to to dryue. dis/to ete or chue. lis/to dryue. ris/to sowe. dis/to powre.
Appello mando compello sic sero fundo
to saye. to dedycate. to wylt.
Dic dico dicis, dico sicq; dicas: volo visq;
to flye. to bequethe. to rede.
Dic volo sicq; volas. lego legas. lego gisq;
Esto lauo primæ. ternæ quandoq; repertum.
Dic pinso pinsis. legitur pinsas quoq; raro,
¶Lauo olim erat terne. Hora. Phebe qui tanto lauis amne crines. Idem
Ora manusq; tua lauimus. Feronia lympha. Similiter pinso nũc tertie. oli
erat prime. Calphurnius. Dicitur et nigrum pinsare legumine panem. Lavo.
Sedo per s. prime per c, quoq; ternæ.

¶De ijs quæ sunt tam secundæ q̃ tertiæ coniugationis.

Nunc terni flexus, nunc sunt hæc verba secundi
tergeo caueo strideo fulgeo to be hote.
Tergo cauo strido sic fulgeo ferbeo ferbo
conniueo. excelleo. sorbeo. oleo. frigeo.
Conniueo excello sorbo iungas olo frigo
Vngo deflectes vngis simul vnguo dat vnguis.

¶De hijs quæ sunt tam tertiæ q̃ quartæ cõiugatiõis .s.flexus.

Sunt orior morior potior terni quoq; quarti.

¶De hijs que confusum habent præteritum.

Præteritum retinent confusum quæ comitantur.
Pasco pauet paui dant: cresco cernoq; creui.
Pendeo pendo pependi. tendeo tendo tetendi.
Mulceo mulgeo mulsi luceo lugeo luxi,
Vult acet ac acuit acui: pateo patiorq;
Et pandor passus: frigo cum frigeo frixi.
Versus formabunt ambo verreor quoq; versor.

FINIS.

